



М

www.tribun.tj
E-mail: minbarihalk@bk.ru

Барои ваҳдат, рушди устувори иқтисодӣ
ва зиндагии шоистаи мардум!

ИНБАРИ ХАЛҚ

2 декабри
соли 2015,
чоршанбе,
№49 (1028)

НАШРИЯИ МАРКАЗИИ ҲИЗБИ ХАЛҚИИ ДЕМОКРАТИИ ТОҶИКИСТОН

Эмомалӣ РАҲМОН:

ТОҶИКИСТОН БА ТАШАККУЛИ «ИҚТИСОДИ САБЗ» МУСОИДАТ МЕНАМОЯД

29 ноябри соли равон Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон барои иштирок дар Конфронси 21-уми тарафҳои Конвенсияи Созмони Милали Муттаҳид оид ба тағйирёбии иқлим ба Ҷумҳурии Франция сафар кард. Конфронс 30 ноябр ба қораи оғоз бахшида то 11 декабр идома меёбад. Дар қори конфронс сарони беш аз яксадду панҷоҳ давлати олам иштирок доранд.

ПРЕЗИДЕНТИ Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ва дигар сарони давлатҳо, роҳбарони ташкилоту созмонҳои байналмилалӣ иштирокчиҳои конфронсро Президенти Ҷумҳурии Франция Франсуа Олланд истиқбол гирифт.

Ба рӯзномаи қори конфронс баррасии масъалаҳои болоравии меъёри ҳарорат, қоҳиш додани ҳаҷми партовҳои газҳои гулхонаӣ, расондани кӯмак ба



кишварҳои ру ба рушд ва дигар мушкилоти иқлим ворид карда шудааст.

Сарвари давлати Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар суҳанрониаш изҳор дошт, ки нишастии навбатӣ идомаи талошҳои пайгириҳои кишварҳои мо дар самти ташаккули низоми муносибати қомеаи ҷаҳонӣ ба масъалаи

афзоиши минбаъдаи партовҳои гулхонаӣ бо мақсади пешгирӣ аз он, андешидани чораҳои қори қоҳиш додани раванди гармшавии иқлим ва пайомадҳои манфии тағйири он мебошад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон мавқеи миллии худро дар ҷавоб ба даъвати

Созмони Милали Муттаҳид оид ба муқаррароти созишномаи Париж дар робита ба ниғаҳдории ҳарорати миёнаи сайёра баён намуда, дар ин раванд дар доираи Гурӯҳи қори Дурбан ҳамқори дахлдорро ба анҷом расонид.

саҳ. 2 ➔

ОИЛА МАРЗИ
МУҲАББАТ,
НА ҚОЙИ
ХУШУНАТ

саҳ. 7 ➔

**МУШКИЛОТЕ, КИ
БА ГЕНОФОНДИ МИЛЛӢ
ТАЪСИР МЕРАСОНАД**

саҳ. 8 ➔



**ТАВБАҒАРМОӢН
ҶАРО ХУД
ТАВБА КАМТАР
МЕКУНАНД?**

саҳ. 13 ➔

Эмомалӣ РАҲМОН:**ТОҶИКИСТОН БА ТАШАККУЛИ
«ИҚТИСОДИ САБЗ» МУСОИДАТ МЕНАМОЯД**

← саҳ. 1

Эмомалӣ Раҳмон зикр кард, ки "ҳарчанд ҳиссаи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳаҷми партови газҳои гулхонаӣ ба муҳит дар миқёси олам ночиз мебошад, аммо кишвари мо дар масъалаи тағйирёбии иқлим яке аз давлатҳои осебпазир ба ҳисоб меравад ва соҳаҳои асосии иқтисодиёти Тоҷикистон бо пайомадҳои манфии вобаста ба тағйири иқлим рӯ ба рӯ гардидаанд".

Дар идомаи сухан тазаккур дода шуд, ки 93 ғоизи қаламрави Тоҷикистон кӯҳсор аст ва ин кӯҳистон яке аз манбаъҳои асосии оби Осиёи Марказӣ мебошад, зеро 60% оби минтақа аз пирахҳои ин ҷо сарчашма мегирад. Дар ин бора Эмомалӣ Раҳмон, аз ҷумла таъкид дошт: "Обшавии босуръати пирахҳо бар асари тағйири иқлим ба раванди таъмини шароити мусоиди зиндагии аҳоли ва ҳифзи захираҳои об таҳдиди ҷиддӣ дорад. Гуфтан кофист, ки аз 14 ҳазор пирахҳои Тоҷикистон, ки барои тамоми минтақа аҳамияти ҳаётӣ доранд, дар давоми 30 соли охир беш аз 1000 пирах ба нобудӣ расидааст".

Ба иттилои Эмомалӣ Раҳмон чараёни босуръати обшавии пирахҳо дар натиҷаи баланд шудани ҳарорати ҳаво боиси афзоиши бегобиҳои офатҳои табиӣ ва таназзули экосистемаи обӣ гардидааст. Ин падида ҳар сол сабабгори хароб гаштани иншооти зиёди иқтисоди миллӣ ва ҳисороти бузурги моддӣ ба аҳоли мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон ёдовар шуд, ки "танҳо тобистони соли равон бар асари офатҳои табиӣ вобаста ба об ба аҳолии Тоҷикистон ва иқтисодиёти мамлакат ба садҳо миллион доллари амрикоӣ зарари моддӣ расид. Мутаассифона, ин ҳодисаҳо боиси талафоти зиёди ҷонӣ низ гардиданд".

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон из-

ҳори нигаронӣ кард, ки "ҳолати кунунии муҳити зист дар ҳавзаи дарёҳои фаромазӣ ба сабаби афзоиши тадриҷии аҳоли, талаботи рӯзафзуни рушди саноат, густариши пайвастаи масоҳати заминҳои обӣ, фарсуда гардидани шабакаҳои обёрӣ, истифодаи ғайрисамараноки захираҳои об ва нокифоя будани имкониятҳои барои пешгирӣ ва коҳиш додани таъсири офатҳои табиӣ метавонад бештар осебпазир гардад".

Эмомалӣ Раҳмон қайд намуд, ки "Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади пешгирӣ аз пайомадҳои тағйирёбии иқлим ва мутобиқшавӣ ба он то имрӯз барои тақмили қонунгузорӣ, сиёсати давлатӣ ва иҷрои тавсияҳои ҳамоишҳои тарафҳои Конвенсияи тадбирҳои амалӣ андешида, бо шарикони байналмилалӣ худ дар ин росто фаъолона ҳамкорӣ менамояд. Тоҷикистон дар чараёни таҳияи тарҳи созишномаи нав оид ба тағйирёбии иқлим бо котиботи Конвенсияи қопабии Созмони Милалӣ Муттаҳид оид ба тағйири иқлим ҳамкории фаъол дорад. Кишвари мо Гузориши сеюми миллии худро ба котиботи Конвенсияи ҳанӯз соли 2014 пешниҳод карда буд. Инчунин Стратегияи миллии кишвар оид ба мутобиқшавӣ ба тағйирёбии иқлим таҳия мегардад, ки қабули он дар аввали соли 2016 пешбинӣ шудааст".

"Кишвари мо, - изҳор дошт Эмомалӣ Раҳмон, - ба истифодаи пурсамари манбаъҳои таҷдидшавандаи энергия, алаҳусус гидроэнергетика, ки ба рушди иқтисодиву иҷтимоӣ, мутобиқшавии аҳоли ба тағйирёбии иқлим ва ташаккули "иқтисоди сабз" мусоидат менамояд, таваҷҷуҳи хос медиҳад. Ҳамзамон бо ин, бунёди иншооти гидроэнергетикӣ ба коҳиши ҳавфи офатҳои табиӣ вобаста ба об бештар мусоидат мекунад. Аз ин рӯ, рушди соҳаи гидроэнергетика аз самтҳои афза-

лиятноки фаъолияти Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон доништа мешавад".

Дар идомаи суханронӣ таъкид гардид, ки ба ин мақсад, Ҷумҳурии Тоҷикистон айни замон дар ҳамкорӣ бо шарикони байналмилалӣ худ таъмир, навосозӣ ва сохтмони нерӯгоҳҳои обиро идора дода, барои рушди шабакаҳои интиқоли барқ ҳам дар дохили кишвар ва ҳам ба мақсади пайвастаи бо дигар кишварҳои минтақа чораҳои амалӣ меандешад.

Бо дарназардошти аҳамияти ҷаҳонии рушди энергияи таҷдидшаванда Ҷумҳурии Тоҷикистон зимни татбиқи лоиҳаҳои гидроэнергетикӣ, бо истифода аз захираҳои фаровони оби худ, ба роҳ мондани ҳамкории шаффофи минтақавӣ ва байналмилалӣро бо таваҷҷуҳ ба ҷанбаҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва экологии рушди устувори энергияи муосир омили муҳими мутобиқшавӣ ба тағйирёбии иқлим меҳисобад.

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон изҳори умедворӣ намуд, ки "бино бар аҳамияти маблағгузорӣ дар раванди тағйири иқлим, ҷалби сармояи хориҷӣ барои рушди гидроэнергетика дар Тоҷикистон ва ташаккули шароити мусоиди табодули энергияи таҷдидшаванда миёни кишварҳо метавонад ба пастшавии сатҳи партови газҳои гулхонаӣ дар минтақа мусоидат намояд".

"Дар ин замина, Тоҷикистон ба муваффақияти Фонди Иқлими Сабз барои кумар дар мубориза бо тағйирёбии иқлим, Фонди мутобиқшавӣ ва ба роҳ мондани ҳамкорӣ дар ин самт манфиатдор аст", - таъкид дошт Эмомалӣ Раҳмон.

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон доир ба истифодаи пурсамари захираҳои об, ки дар раванди тағйири иқлим бештар осебпазир мебошанд, ҳарф зада, бори дигар аз пешниҳоди худ, ки аз минбари СММ садо дода буд, ёдовар гашт ва изҳор дошт: "Имкония-

ти хуби ҳамкорӣ дар ростои истифодаи ҳадафманди захираҳои об метавонад дар доираи эълони даҳсолаи нав таҳти унвони "Об барои рушди устувор", ки аз ҷониби Тоҷикистон пешниҳод гардидааст, фароҳам ояд. Тасмимҳои ин Конфронс ва тадбирҳои даҳсолаи нави байналмилалӣ метавонанд дар амри дастрасӣ ба ҳадафҳои муштарак барои нигоҳдории иқлим, ҳифзи муҳити зист ва рушди устувор дар сурати ба роҳ мондани тадбирҳои ҳамоҳангшуда мусоидат намоянд".

Сарвари давлати Тоҷикистон бо истифода аз ин фурсати муносиб бори дигар таъкид намуд, ки ҷомеаи ҷаҳонӣ ба мақсади ба роҳ мондани ҳамкории фарогир ва дастаҷамъона барои коҳиши партови газҳои гулхонаӣ ба муҳит ва мутобиқшавӣ ба тағйири иқлим ба санади дахлдори мавриди эътирофи ҳамаи ҷонибҳои манфиатдор ниёз дорад.

Сарвари давлати Тоҷикистон ба боздоштани таназзули минбаъдаи муҳити зист дар ҳавзаи баҳри Арал таваҷҷуҳи хос зоҳир намуда, таъкид дошт, ки "ҳифз ва истифодаи оқилонаи захираҳои об ва заминҳои кишт ва таъмини устувори муҳити зист амалӣ намудани чораҳои таъхирнопазирро талаб менамояд".

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар ҷамъбасти суханронии худ изҳори умедворӣ кард, ки давлатҳои пешрафта, сохторҳои Созмони Милалӣ Муттаҳид, созмонҳои дигари байналмилалӣ ва минтақавӣ ва ниҳодҳои бонуфузи молиявӣ дар ҳалли масъалаҳои муҳими мутобиқшавӣ ба тағйирёбии иқлим ва паст кардани шиддати он ҳамкории худро минбаъд низ дареғ намендоранд ва дар шароити имрӯзаи глобалӣ ҳаллу фасли мушкилоти мавҷуда дар самти кам кардани оқибатҳои манфии тағйирёбии иқлим аз ҳамаи мо талошҳои ҳарчи бештари дастаҷамъона, андешидани тадбирҳои фаврӣ ва дарозмуҳлатро тақозо дорад.

МУЛОҚОТИ СУДМАНД

Дар ҷаҳорҷӯбаи сафар Сардори давлати Тоҷикистон
Эмомалӣ Раҳмон як қатор мулоқотҳои судманд анҷом дод.



Аз ҷумла шомии 29 ноябр дар шаҳри Париж Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ноиби Раиси ширкати "Аэробус" (Airbus) Силвер Дэлонэро ба ҳузур пазируфт.

Дар мулоқот оид ба имкони рушди ҳамкориҳои судманд дар соҳаи нақлиёт табодули андеша карда шуд.

Тавре маълум аст ширкати фаронсавии "Аэробус" тайёраҳо ва ҷарҳолҳои

гуногуни мусофирбар, боркаш ва ҷарбӣ истеҳсол менамояд.

Ҳамчунин мулоқоти Роҳбари давлати Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бо Ноиби аввали Президенти ширкати Тотал Майкл Боррел хотирмон буд.

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар оғози суҳбат оид ба имкони фароҳи

ҳамкорӣ бо соҳибкорону сармоягузoron ва ширкатҳои хориҷӣ дар самти ба роҳ мондани корҳои геологӣ ҷустуҷӯӣ ва истихроҷи коркарди нафту газ ва содироти захираҳои он ибрози андеша кард.

Ҷонибҳо бо дарназардошти имкониятҳои мазкур таъкид намуданд, ки ҳамаи ин тадбирҳо боиси натиҷаҳои мушаххас дар рушди баҳши нафту гази Тоҷикистон хоҳад шуд.

Инчунин оид ба имкониятҳои дигари сармоягузорӣ ба бахшҳои гуногуни иқтисоди Тоҷикистон ва татбиқи лоиҳаҳои ояндадори Тоҷикистон, аз ҷумла дар бахшҳои саноат, истихроҷи ва коркарди маъданҳои кӯҳӣ, истеҳсол ва коркарди содироти маҳсулот таваҷҷуҳи хоса зоҳир гардид.

Зимни мулоқот бо Сарвазирӣ Ҷумҳурии Халқӣ-Демократии Алҷазоир Абдулмалик Саллол оид ба дурнамои ҳамкориҳои ду кишвари ба ҳам дӯст гуфтугӯи самимӣ анҷом дода шуд.

Сарвари давлат Эмомалӣ Раҳмон дар оғози суҳбат изҳор дошт, ки "мардумони шарифи кишварҳои қадимаи моро робитаҳои хеле амиқи таърихиву фарҳангӣ ва дини муштарак мепайванданд".

"Мо низ ҳавасманди ҳамкориҳои хуб бо Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳастем ва кӯшиш ба ҳарч медиҳем, ки дар самти иқтисоду фарҳанг ва энергетика ҳамкорӣ дошта бошем", - изҳор дошт дар чараёни суҳбат Абдулмалик Саллол.

Дар мулоқот доир ба ҳамкориҳои дучониба дар соҳаҳои гидроэнергетика, саноат, тиҷорати минтақавӣ байниминтақавӣ, ташкили корхонаҳои муштарак ҷиҳати коркард ва истеҳсоли маҳсулот аз меваву сабзавот, истихроҷи газу нафт ва бунёди корхонаҳои коркарди нафт гуфтугӯи судманд сурат гирифт.

Изҳори умед карда шуд, ки минбаъд ҳамкориҳо дар соҳаҳои маориф, тандурустӣ, илм ва фарҳанг низ ба роҳ монда мешаванд.

Субҳи 1 декабр Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон пас аз иштирок дар Конфронси 21-уми тарафҳои Конвенсияи Созмони Милалӣ Муттаҳид оид ба тағйири иқлим аз Франция ба шаҳри Брюссели Шохигарии Белгия ташриф овард.

Ҳамон рӯз дар доираи сафари қорӣ Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бо Наомияндаи Олии Иттиҳоди Аврупо оид ба қорҳои қоричӣ ва сиёсати амниятӣ хонум Федерика Могеринӣ мулоқот кард.

Дар қараёни мулоқот масоили рушду густариши муносибатҳои Тоҷикистону Иттиҳоди Аврупо баррасӣ шуд.

"Тоҷикистон ҳоҳони ҳамкорӣҳои пайдору дарозмуддат ва мутақобилан судманд бо Иттиҳоди Аврупо мебошад", - изҳор дошт дар оғози суҳбат Сарвари давлати Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон.

Қонибҳо фаъолияти ҳамкорӣҳои механизмҳои муҳими Иттиҳоди Аврупо, аз ҷумла Шӯро, Кумитаи ҳамкорӣ, Кумитаи робитаҳои байнипарлумонӣ ва Муколама байни Тоҷикистон ва Иттиҳоди Аврупо оид ба ҳуқуқи инсонро барои густариши муносибатҳо амри зарурӣ шумурданд.

Аз фаъолияти муассири Муколамаи сатҳи баланди Иттиҳоди Аврупо-Осиёи Марказӣ оид ба амният, мубориза бо терроризм, ифротгароии динӣ, радикализм, қочоқи маводи муҳаддир ва дигар таҳдиду қолишҳои муосир изҳори қаноат карда шуд.

Дар суҳбат инчунин доир ба имкони ҳамкорӣ дар соҳаи иқтисодӣ, энергетика, равандҳои демократикунӣи қомеа, таъмини амнияти минтақа, вазъи Афғонистон ва дигар мавзӯҳои ҳамкорӣ гуфтугӯи судманд сурат гирифт.

Нимаи дуҷуми рӯзи 1 декабр



САФАРИ ҚОРИИ ҚОҲБАРИ ДАВЛАТ БА БРЮССЕЛ



Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бо Президенти Шӯрои Иттиҳоди Аврупо Доналд Туск мулоқот кард.

Дар мулоқот ҳолати кунунӣ ва дурнамои муносибатҳои байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Иттиҳоди Аврупо баррасӣ шуданд.

Сарвари давлати Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар оғози суҳбат иброз дошт, ки "Тоҷикистон дар таҳкими робитаҳо бо Иттиҳоди Аврупо, ниҳодҳои гуногуни он ва тамоми кишварҳои узви ин ниҳод манфиатдор аст ва мо Иттиҳоди Аврупо ҳамчун шарикҳои муҳим ва бозъитимоди хеш дар арсаи байналмилалӣ мешуморем".

Қонибҳо аз рушди мунтазами муносибатҳои тарафайн дар соҳаҳои сиёсӣ, иқтисодию иҷтимоӣ, гуманитарӣ фарҳангӣ ва амниятӣ, тандурустӣ, маориф ва рушди деҳот, қонунгузорӣ ва пайдории демократия изҳори қаноатмандӣ карданд.

Вобаста ба беҳтар намудани сатҳи иқтисодӣ-иҷтимоӣ дар Афғонистон ва беҳтар гардидани вазъи амниятӣ ва субот дар ин кишвар, амалӣ намудани лоиҳаҳои барномаҳои аҳамияти минтақавӣ дошта мисли сохтмони роҳҳои мошингард ва оҳан, кашидани хатҳои барқ, сохтмони иншоотҳои гидроэнергетикӣ ва бунёди қорхонаҳои пуриқтидор дар ҳудуди Тоҷикистон, ки ба манфиати тамоми мардуми минтақа аст амри зарурӣ доништа шуд.

Ҳамон рӯз дар қараёни мулоқоти Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бо Президенти Комиссияи Аврупо Жан Клод Юнкер масоили рушди муносибати ҳамкорӣҳои Тоҷикистону Комиссияи Аврупо баррасӣ гардид.

"Тоҷикистон ба рушду тавсеаи ҳамкорӣҳои бисёрҷабҳа бо Иттиҳоди Аврупо таваҷҷуҳи ҳоса зоҳир менамояд ва робитаҳои устувори дӯстонаро бо Иттиҳоди Аврупо яке аз самтҳои асосии сиёсати қоричӣи худ меҳисобад", - изҳор дошт дар оғози суҳбат Сарвари давлати Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон.

Қонибҳо аз рушди мунтазами муносибатҳои фарогири доираи васеи робитаҳои судманд дар соҳаҳои иқтисодию иҷтимоӣ, гуманитарӣ фарҳангӣ ва сиёсӣ амниятӣ изҳори қаноатмандӣ намуданд.

Қонибҳо фаъолияти механизмҳои Иттиҳоди Аврупо, аз ҷумла зарурати тавсеаи Барномаи Иттиҳоди Аврупо барои идоракунии сарҳадот дар Осиёи Марказӣ (БОМКА) ва назорат аз болои маводи муҳаддирро (КАДАП) воситаи ҳуби таҳкими муносибати ҳамкорӣ арзёбӣ карданд.

Ҳамкорӣҳои мутақобилан судманд дар соҳаи энергетика, бунёди як қатор нерӯгоҳҳои барқӣ обӣ ва хатҳои интиқоли барқ аз ҷумлаи тарҳи КАСА-1000, татбиқи лоиҳаҳои қалон миқёси нақлиёти энергетикӣ, ки ба пайвастани шабақаҳои минтақавӣ барқӣ ва борқашонии кишварҳои Осиёи Марказӣ ва Осиёи Қанубӣ нигаронида шудаанд, мавриди таваҷҷуҳи ҳоси ҳамсуҳбатон буд.

Шоми 1 декабр Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бо Ноиби Президенти Бонки аврупоии сармоягузорӣ Вилхелм Молтерер мулоқот кард.

Дар мулоқот масоили рушди ҳамкорӣҳои Тоҷикистон бо ин бонки сармоягузории аврупоӣ баррасӣ шуд.

"Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон Бонки аврупоии сармоягузорро шарикҳои бозъитимоди худ медонад ва омода аст, ки сатҳи ҳамкорӣҳои боло бибазад", - изҳор дошт Президенти Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон.

Қонибҳо масъалаҳои рушди минбаъдаи ҳамкориро вобаста ба рушди соҳаҳои энергетика, нақлиёт, обёрӣ, маориф, тандурустӣ, фаъолияти бонкӣ, ҳифзи муҳити зист ва қалби сармояи Бонки аврупоии сармоягузориро дар соҳаҳои қустуҷӯ, истеҳсол ва қорқарди маъданҳои қӯҳӣ, рушди инфрасохтори иҷтимоӣ ва иқтисодӣ баррасӣ карданд.

Дар мулоқот инчунин доир ба иштироки бонки мазкур дар татбиқи лоиҳаҳои зербиноии минтақавӣ доир ба бунёди роҳҳои оҳану мошингард, нерӯгоҳҳои барқӣ ва хатҳои интиқоли нерӯи барқ, аз ҷумла лоиҳаи хатти қаландидаи барқии КАСА-1000 барои интиқоли барқ аз Тоҷикистон ба Афғонистону Покистон, гуфтугӯ сурат гирифт.

www.president.tj

4 — ПЕШВОИ МИЛЛӢ БУДАНИ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН РИСОЛАТИ ЁСТ

Пешвои миллӣ будани Эмомалӣ Раҳмон як мансаб ё як унвон нест, балки он як ҷойгоҳ аст, як нақш ва як рисолати таърихист, ки ӯ дар пешгоҳи Ватану миллат ва дар шоҳидии тамоми мардум ба он сазовор гардидааст. Пас, пешвои миллӣ будани ӯ мавзӯи савол ва баҳс нест, балки он як воқеияти таърихӣ ва як ҳолати комилан табиист.

ТЕХНОЛОГИЯИ муосири сиёсӣ қудрати онро дорад, ки бо шеваҳои гуногуни шахсиятсозию шахсиятсӯзӣ, шахсеро дар ҷашми мардум бузург ё хурд ҷилва диҳад. Аммо таҷрибаи рӯзгор нишон додааст, ки ҷеҳраҳои сунъии таблиғотию расонаӣ бо гузашти андак замоне аз байн мераванд ва дар бекарони таърих нопади мегарданд. Аммо, баръакси ин, ҷеҳраҳои табиӣ ва пешвоёни воқеии мардум ба бахши унсурии ҳастии миллату давлат табдил шуда, то абад ҳамчун арзиш, намуна ва қаҳрамон ҷовидона боқӣ мемонанд.

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон аз ҷумлаи роҳбаронест, ки шахсияти сиёсии ӯ лаҳза ба лаҳза ва қадам ба қадам, дар пеши назари мардум, ҳамнафас бо ғаму шодии миллат ташаккул ёфта, ҷойгоҳи мардумии худро ба таври табиӣ дарёфтааст. Ҳамон гуна, ки аҳли як хонадон фарзанди худро, ки дар пеши чашмашон аз як навҷавони навқад ба як марди рашид табдил шудааст, дуруст мешиносанд ва бо тамоми сифоту сиришти ӯ ошноӣ доранд, Эмомалӣ Раҳмон низ дар оғуши ватану миллат ва дар сояи дуову дастгирии мардум сабзида, ба таври комилан табиӣ мавриди эътирофу эътибори мардуми худ қарор гирифтааст. Ин аст, ки ҷеҳраи ӯ ҷеҳраи табиӣ, шахсияти ӯ шахсияти воқеӣ ва хидматҳои ӯ хидматҳои бунёдӣ мебошанд.

Аммо барои расидан ба ин мақоми милливу таърихӣ, Роҳбари давлат роҳеро тай намуд, ки пур аз мушқилот, пур аз печу тоб, пур аз камину хатар, аммо пур аз ифтихор, пур аз муҳаббат ва пур аз комёбӣ буд. Ин аст, ки агар касе бихоҳад, то симо, шахсият ва ҷойгоҳи ӯро назди мардуми тоҷик дарк намояд, бояд пеш аз ҳама, роҳи паймудаи ӯ ва хидматҳои таърихӣ ӯро барои ин мардум дарк кунад. Таҳлили ҳамин роҳ ва дарки ҳамин дастовардҳо худ ба худ нишон медиҳанд, ки Эмомалӣ Раҳмон кист ва барои мардум ва давлати Тоҷикистон чӣ ҷойгоҳ ва чӣ арзише дорад. Зеро, имрӯз вақте дар бораи масири тайшуда ва дастовардҳои бунёдии Тоҷикистон дар марҳилаи пурпечутоби истиқлолият суҳан меравад, бешубҳа симои ин шахсият пеши назар меояд.

Албатта, комёбиҳои ин миллат ва кишвар зери сарвари Эмомалӣ Раҳмон бисёр зиёданд, вале фақат дарк, муқоиса ва ҷамъбасти дастовардҳои усулӣ ва бунёдии ин марҳила кофист, то дарк шавад, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон ва роҳбари пурталлоши он чӣ масиреро тай карда ва чӣ дастовардҳои азиме ноил шудаанд. Ва бо дарку ҷамъбасти ин дастовардҳои бунёдӣ метавон дарёфт, ки сабаби эҳтироми амиқ ва эътимоди устувори мардуми Тоҷикистон ба пешвои миллии худ дар чист.

Қадами нахуст ё асоситарин дастоварди давлат ва мардуми Тоҷикистон зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон ин аст, бо тадбир ва талошҳои пайгиронаи ӯ

давлатдории миллии тоҷикон аз вартаи нобудӣ наҷот ёфт. Ин масъала муҳимтарин ва усулитарин дастоварди таърихи муосири мост, зеро бе доштани давлати миллии мустақили худ тамоми орзуи омоли таърихӣ миллат ва тамоми ҳадафу барномаҳои насли имрӯзу фардои он маънои худро аз даст меод. Зеро баъди ҳазор сол таърих барои халқи тоҷик имкон фароҳам овард, ки бо номи худ давлати миллии дошта бошад. Аз ин рӯ, агар дар он тӯфоне, ки солҳои аввали истиқлолият ба миён омада буд, давлатдории миллии мо аз даст мерафт, моро наслҳои оянда ҳаргиз намебахшиданд.

Эмомалӣ Раҳмон дар вазъияте Сарвари давлати тоҷикон интиҳоб шуд, ки кишвар дар оташи ҷанг месӯхт ва ба гирдобӣ нобудӣ фуру мерафт. Аз ин хотир, баробари ба дӯш гирифтани масъулияти сарвари кишвар ӯ барномаи қорӣ тайёр шудае надошт, зеро вақте хонаи инсон оташ мегирад, дигар фурсати барномарезӣ нест. Яъне, дар чунин ҳолат барномаи аввалин хомӯш кардани оташ, наҷот додани хона ва аҳли хонавода мебошад. Дар он лаҳзаи ҳассоси таърихӣ барномаи роҳбарияти нави Тоҷикистон фақат як чиз буд: хомӯш кардани оташи ҷанг, наҷот додани давлат аз нобудӣ ва эмин доштани миллат аз парокандагӣ бадбахтӣ.

Хушбахтона, ин вазифаи таърихӣ иҷро гашта, давлатдории миллии тоҷикон аз вартаи нобудӣ наҷот ёфт. Ва шояд фақат ҳалли ҳамин масъала барои ҷеҳраи мондагори таърихӣ халқи мо ва пешвои миллии мардуми мо донишманди Эмомалӣ Раҳмон кофӣ бошад.

Дар қадами дуюм, талошҳои Эмо-

Бо ин ҳадаф, бо супориши бевоситаи Эмомалӣ Раҳмон симои як силсила абармардони таъриху фарҳанги миллат эҳё шуда, ҷашнҳои бошукӯҳи бузургдошти онҳо дар сатҳи миллӣ ва байналмилалӣ баргузор шуданд, ки Исмоили Сомонӣ, Имоми Аъзам Абӯҳанифа, Имом Бухорӣ, Ҳаким Фирдавӣ, Мавлоно Ҷалолуддини Балхӣ, Мир Сайид Али Ҳамадонӣ, Носири Хусрав, Камоли Хуҷандӣ, Имом Ғазалӣ аз ҷумлаи онҳо мебошанд.

малӣ Раҳмон ҳамчун Сарвари давлат боис гашт, ки тамомияти арзии Тоҷикистон ҳамчун кишвари ягонаи мустақил ҳифз карда шавад. Ҳарчанд давлати нави мустақили тоҷикон ҳамагӣ дар як пораи кӯҳистонии сарзамини бузурги таърихӣ халқи тоҷик таъсис гаштааст, вале дар он рӯзҳо боз ҳам нақшаҳои тақсими ин давлат дар миён буд. Чунин тарҳҳоро на танҳо нерӯҳои хориҷӣ, балки баъзе аз сиёсатмадорон ва қувваҳои сиёсии дохилӣ низ ҷонибдорӣ намуда, дар ин самт қадамҳои амалӣ низ гузошта буданд.

Дар он рӯзҳо ҳатто пойтахти кишвар - шаҳри Душанбе ҳамчун хонаи умеди

тоҷикистониён моҳияти сиёсӣ ва рамзии худро қариб аз даст дода буд. Дар натиҷа, на танҳо мардуми одӣ ва донишҷӯён, балки зиёиёну фарҳангиёне, ки даҳҳо сол дар пойтахт зиндагӣ мекарданд, Душанберо ноумедона тарк намуда, ба маҳаллу зодгоҳи бобоии худ баргаштанд. Ҳамин тавр, хатари воқеии парокандагии Тоҷикистони ягона пеш омада буд.

Вале, хушбахтона, ба шарофати иродаи ҷиддии Эмомалӣ Раҳмон ин хатар бартараф гашта, ягонагии Тоҷикистон таъмин карда шуд. Ва ин дастоварди дигарест, ки номи ӯро дар таърихи давлатдории миллии тоҷикон ҳамчун наҷотбахши давлат ва пешвои миллат ҷовидона мегардонад.

Ҳамчун дар қадами сеюм Эмомалӣ Раҳмон тавонист, ки дар муддати барои таърих бисёр кӯтоҳ низоми мукаммал ва муосири давлатдориро барқарор намуда, аркони давлатдории миллии ва ниҳодҳои асосии давлатдориро моро эҳё намояд. Барои он ки вазъияти онрӯзаи давлатдории Тоҷикистонро дуруст ба ёд орем, аз гузориши раиси онвақтаи Шӯрои Олӣ Акбаршоҳ Искандаров дар иҷлосияи 16-уми Шӯрои Олӣ иқтибос меорем, ки гуфта буд: "Имрӯз дар кишвар органҳои конституционӣ амалан фалаҷ шудаанд... Агар ин вазъият идома ёбад, хатари он мавҷуд аст, ки Тоҷикистон аз харитаи ҷуғрофиёии ҷаҳон умуман нест шавад". Ин буд вазъияти воқеии кишвар дар рӯзҳои аввали ҳамчун роҳбари Тоҷикистон интиҳоб шудани Эмомалӣ Раҳмон.

Ҳоло бисёриҳо дар шароити орому осудаи имрӯза, даъвои вазирию кабирӣ ва раҳбарии сарварӣ доранд, вале дар он рӯзҳо, ки кишвар дар коми оташ месӯхт, иддае ба ояндаи Тоҷикистон бовар надошта, ҳатто ба вазифаи вазири розӣ намешуданд... Вазифаи сарвари давлат ҳам ба чанд нафар аз шахсиятҳои мӯътабари кишвар ҳамоно рӯзҳо пешниҳод шуда буд, вале ҳамаи онҳо аз тарси ҷони худ ин масъулиятро ба душ нагирифтанд. Дар он рӯзҳо на танҳо мақомоти марказии ҳокимияти давлатӣ, балки дар аксарияти минтақаҳо, мақомоти маҳаллии ҳокимият низ пурра фалаҷ гашта буданд, ки барқарорсозии онҳо кори осон набуд.

Ва, хушбахтона, Эмомалӣ Раҳмон дар кӯтоҳтарин замон тавонист, ки мақомоти конституционии давлатдориро барқарор намуда, ниҳодҳои фалаҷшударо эҳё намояд. Тайин муддат Тоҷикистони соҳибистиқлол соҳиби сохтори мукаммалӣ идорӣ, ҳукумати коршоам, парлумони касбӣ, артиши миллии, ниҳодҳои босалоҳияти қудратию амниятӣ ва дигар рукну абзорҳои зарурии давлатдорӣ худ гашт.

Дар ин масъала бояд гуфт, ки маҳз ташаккул ёфтани системаи давлатӣ ва ҳамчун механизми ягона ба кор даромадани низоми давлатдорӣ яке аз заруратҳо ва нишондиҳандаҳои асосии барпошудани давлат ва давлатдорӣ ба ҳисоб меравад. Зеро маҳз системаи ташаккулёфтаи давлатӣ метавонад кори муназ-

зами институти давлат ва бақои давлатдориро таъмин намояд. Бинобар ин, дар сатҳи муосир эҳё ва барқарор намудани системаи мукаммалӣ давлатдорӣ тоҷикон яке аз дастовардҳои бунёдии дигари Эмомалӣ Раҳмон, балки яке аз хидматҳои муҳимтарини ӯ барои давлату миллати тоҷик мебошад. Касоне, ки ба сиёсат ва давлат аз назари касбӣ менигаранд, то чӣ дараҷа ҳаёти будани ин дастовардро ба хубӣ дарк менамоянд.

Дастовард ё қадами устувори чоруми Эмомалӣ Раҳмон дар он буд, ки бо ҷасорат ва иродаи қатъии ӯ мардуми Тоҷикистон аз вартаи ҷанги дохилии хонумонсӯз раҳо гашта, ба ваҳдати миллии расид. Ғояи сулҳ, оштии миллии ва афву ҳамдигарбахшӣ аз муҳимтарин паёмҳои буданд, ки Сарвари давлат ҳанӯз дар рӯзи аввали интиҳобаш ба миён гузошта буд ва ин паёмҳо ҷавҳари тамоми барномаи фаъолияти баъдии ӯро ташкил намуданд.

Ҳамагон дар ёд доранд, ки Эмомалӣ Раҳмон дар ҳузури вакилони иҷлосияи таърихӣ ва дар пешгоҳи халқи шарифи Тоҷикистон савганд ёд кард: агар лозим шавад, ба ивази ҷони худ сулҳу ваҳдатро ба Тоҷикистони азиз бозмегардонам ва то даме, ки як гурезаи тоҷик дар хориҷ ба сар мебарад, ором зиндагӣ нахоҳам кард.

Имрӯз шоҳидем, ки он суҳанон як шиори холии сиёсӣ набудаанд, балки фарёди самимии як фарзанди халқи тоҷик, ки дарди ҷонкоҳи миллат ва андешаи наҷоти Ватан тамоми вучудашро фарогирӣфта буд.

Ҳарчанд мардуми шарифи Тоҷикистон ташнаи сулҳу ваҳдат буд, аммо тарроҳони ин ҷанг бемаънӣ ба осонӣ аз нақшаҳои худ даст намекашиданд. Ин буд, ки ба Эмомалӣ Раҳмон солҳо лозим омад, то ба иҷрои яке аз паёмҳои марказии худ - барқарорсозии сулҳу ва ваҳдати миллии ноил гардад. Барои расидан ба ин ҳадафи муқаддас роҳбарияти давлат тавонист, ки ҳудуди як миллиони гурезаро ба хонаҳояшон баргардонад, даҳҳо ҳазор манзили вайроншударо барқарор созад, ҳазорҳо макони ҷамъиятӣ ва нуқтаҳои истифодаи умумӣ, мисли мактабҳо, муассисаҳои тиббӣ, пулҳо, корхонаҳоро эҳё ва барқарор намояд.

Ҷойи ифтихор аст, ки имрӯз таҷрибаи сулҳи тоҷиконро ҷомеаи ҷаҳонӣ ҳамчун як мактаби бузурги сулҳофарӣ ва ҳалли низоъҳои эътироф намуда, мавриди омӯзиши ҷаҳаҷониба қарор медиҳад.

Чор дастоварди зикршуда боис гаштанд, ки заруратҳои ҳаётии давлату миллат ба таври устувор таъмин гашта, масъалаи наҷоти миллии ҳалли худро ёбад. Ва дар ин раванди мураккабтарини таърихӣ, ки масъалаи буди набуди давлату миллат ҳал мешуд, Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун шахсияти дорои хусусиятҳои баланди роҳбарӣ зухур карда, ба таври табиӣ ба пешвои мардумӣ ва лидери умумимиллӣ табдил ёфт. Муҳимтарин хусусияти шахсияти сиёсии Сарвари давлат дар он буд, ки дар симои ӯ тамоми рӯҳия ва хусусиятҳои беҳтарини халқи тоҷик ифода ёфта, ӯ дар муҳити мардумӣ ҳамчун падидаи худӣ, ҳамчун бахше аз ҳуди мардум, ҳамчун "порае аз пайкари халқ" пазируфта шуд. Ҳамин тавр, бо зухури Эмомалӣ Раҳмон мардуми Тоҷикистон соҳиби пешво ё лидери ягонаи миллии гашт ва дар натиҷа яке аз муҳимтарин масъалаҳои миллии ва таърихӣ давлатдорӣ мо, яъне масъалаи лидери сиёсии миллат ва пешвои эътирофшудаи давлатӣ ҳалли муносиби худро пайдо намуд. Ин натавонӣ дастоварди панҷуми Эмомалӣ Раҳмон, балки дастоварди бунёдии тамоми мардуми Тоҷикистон буд.

Масъалаи пешвои миллӣ ва лидери эътирофшудаи давлатӣ як мавзӯи бисёр ҳаётии давлатдорӣ буда, дар мавриди он таваҷҷуҳ ба нуктаҳои зерин бисёр муҳим аст:

Якум, масъалаи пешвои миллиро набояд бо падидаҳои манфии чун шахсиятпарастӣ, авторитаризм, мадҳу ситоиши роҳбар канори ҳам гузошт. Пешвои миллӣ шахсиятест, ки маҳз бо ифои нақши воқеии сарнавиштсоз барои давлату миллати худ сазовори эътирофи умумимиллӣ гашта, масъалаи пешвоии ӯ ба таври табиӣ ва воқеӣ аз тарафи ҷомеа қабул мегардад. Пешвои миллӣ ба таври сунъӣ ё бо мадҳу сано сохта намешавад, балки он маҳсули як марҳалаи таърих, натиҷаи ҷонбозӣ ва аз худ гузаштанҳои шахсият дар роҳи давлату миллат, инъикоси воқеияти ҷомеа ва натиҷаи эътирофи воқеии мардум аст.

Дуюм, таҳлили ҳодисаҳои солҳои 90-уми асри гузашта нишон медиҳад, ки дар он солҳо ҷомеаи мо илова бар мушкилоти дигар, ба буҳрони амиқи набудани лидери умумимиллӣ низ рӯ ба рӯ гашта буд. Ҳар як гурӯҳи аҳоли аз пайи лидерони ҳизбӣ, гурӯҳӣ, динӣ ва маҳаллии худ рафта, дар айни замон, ин "пешвоён" ҳамдигарро умуман эътироф намекарданд. Ҳамин тавр, ҷомеа ба гирдоби ҷанги шаҳрвандӣ фуру рафт ва ғоҷеаи миллӣ пеш омад. Бинобар ин, агар дар он марҳала шахсияти дар сатҳи умумимиллӣ эътирофшудае вучуд медошт, ки бо тамоми часорат ва иродаи қавӣ зимомии идораи мамлакатро ба дӯш мегирифт ва ҳамчун кафили ҳифзи давлатдорӣ, суботи ҷомеа ва ваҳдати миллӣ тамоми нерӯҳои сиёсиро дар атрофи худ ҷамъ меовард, шояд пеши роҳи ҷанги шаҳрвандӣ гирифта мешуд. Ин аст, ки дар баъзе марҳалаҳои таърихӣ ҳузури пешвои миллӣ барои миллат ва давлат ба як масъалаи сарнавиштсоз табдил мешавад.

Сеюм, набояд чунин пиндошт, ки масъалаи пешвои миллӣ як масъалаи кӯҳна буда, ба ҷомеаҳои анъанавӣ ва ғайридемократии асрҳои гузашта дахл дорад. Зеро, аз назари илми сиёсат, зуҳури лидери умумимиллӣ ва пешвои эътирофшудаи давлатӣ як зарурати бисёр ҷиддии давлатдорӣ ва давлатсозӣ буда, на танҳо дар гузаштаи дур, балки дар таърихи ҷаҳони муосир низ ҳастию бунёди аксари давлатҳои пешрафтаву демократии ҷаҳон ба номи шахсиятҳои алоҳидаи рамзӣ ва калидӣ вобаста аст. Чунин шахсиятҳо дар марҳалаҳои ҳассостарини таърихи давлатҳои худ зухур карда, на танҳо масъалаи буди набуд, балки роҳи минбаъдаи рушди ин кишварҳоро муайян намудаанд. Масалан, таъриху давлатдории Амрикои демократӣ ба номи Ҷорҷ Вашингтон, Фаронса бо Шарл Де-Голл, Чин бо Мао Зе Дун, Туркия бо Камол Отатурк пайваستاгии зич доранд. Дар кишварҳои аъзои ИДМ бошад, касе наметавонад нақши калидии Владимир Путинро дар наҷоти эҳёи давлатдории Русия ва ё нақши таъйинкунандаи Нурсултон Назарбаевро дар ташаккул ва рушди давлатдории миллии қазоқҳо инкор намояд. Эътирофи хидмат ва ҷойгоҳи табиӣ ва воқеии ин шахсиятҳо ҳаргиз давлатҳои зикршударо аз сифати демократӣ маҳрум накардааст.

Чорум, бисёр муҳим аст, ки масъалаи лидери сиёсии миллат бо масъалаи вучуди шахсиятҳои фарҳангӣ, адабӣ, ҳунарӣ ва маънавии миллӣ иштибоҳ гирифта нашавад. Миллати тоҷик дар тӯли таърихи худ садҳо фарзандони бузургеро парвариш намудааст, ки дар илму фарҳанг, донишу хирад ва ахлоқу одоб на танҳо дар минтақа, балки дар сатҳи ҷаҳонӣ эътибору эътироф ёфтаанд. Аммо садсолаҳои набудани давлати миллии худӣ имкон намеод, ки мо дорои лидери сиёсии миллӣ ва пешвои эътирофшудаи давлатӣ бошем, зеро ташаккули чунин падида маҳз дар шароити давлати мустақили миллӣ имконпазир аст. Пас,



ҳуди ташаккули шахсияти давлатдор, ба майдон омадани давлатмрд ва зуҳури лидери давлатию сиёсии миллат барои таърихи садсолаҳои охири мо падидаи комилан нав буда, сатҳи сифатан нав ё марҳалаи соҳибдавлатии рушди миллатро ифода мекунад.

Панҷум, яке аз муҳимтарин нақшҳои лидери миллӣ ва пешвои давлатӣ дар сарнавишти давлатҳо аз он иборат аст, ки чунин шахсиятҳо бо донишу таҷрибаи бузурги худ мактаби давлатдории миллиро поягузорӣ намуда, шароити ҳифз, рушд ва интиқоли арзишҳо ва анъанаҳои давлатдории миллиро фароҳам меоваранд. Хушбахтона, имрӯз зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон мактаби давлатдории миллии муосири тоҷикон ташаккул ёфтааст, ки он яке аз омилҳои кафолатдиҳандаи рушд, субот, амният ва ҷовидонагии давлатдории мо мебошад.

Хулоса, зуҳур ва ташаккули пешвои миллӣ ё лидери сиёсии миллат як дастоварди бунёдии давлат ва миллати мо мебошад. Зеро, тавре таъкид шуд, таърихи аксари кишварҳои ҷаҳон собит намудааст, ки ташаккули лидери сиёсии миллӣ ва пешвои эътирофёфтаи давлатӣ як зарурати асосии марҳалаи эҳё ва барқарории давлатҳо буда, зуҳури он тамоми таърихи минбаъдаи давлатҳо ва миллатҳоро муайян мекунад.

Тавре зикр шуд, зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон мактаби давлатдории миллии тоҷикон дар замонҳои нав ташаккул ёфта, ҷанбаҳои шаклӣ, сохторӣ, мазмунӣ ва арзишии он дар сатҳи муосиртарин ба вучуд оварда шуданд. Дастоварди шашум ва бисёр ҳаётии Тоҷикистон зери сарвари Эмомалӣ Раҳмон дар он буд, ки маҳз дар доираи мактаби давлатдорӣ ӯ сохти нави давлатдории муосири тоҷикон, яъне давлати демократии дунявӣ ҳуқуқбунёд бунёдгузорӣ шуд. Ин ғояи меҳварӣ аз аввалин рӯз аз тарафи роҳбари тозаинтихоби кишвар ҳамчун хати ҳаракати ояндаи Тоҷикистон расман садо дод ва дар натиҷаи талошҳои зиёд соли 1994 дар моддаи якуми Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон барои ҳамеша сабт шуд.

Дар ин муддат ба давлати мо муяссар

гашт, ки як силсила меъёрҳои усулии низомии демократӣ, аз ҷумла асосҳои демократии соҳти давлатдорӣ, моҳияти дунявӣ ва иҷтимоии давлат, муқаддас будани ҳуқуқу озодиҳои шаҳрвандон, асли гуногунфикрии сиёсӣ, фаъолияти порлумони касбӣ, бунёдҳои ҳуқуқии ҷомеаи шаҳрвандӣ, дахлнопазирии моликияти хусусӣ, таъмини адолати судӣ, баробарии ҳама дар назди қонун, баробарҳуқуқии занону мардон, асли озодии виҷдону эътиқодро асоси устувори қонунӣ бахшад.

Ҳамчунин, дар ин давра давлат зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон тавонист дар масъалаҳои ташаккули низомии бисёрҳизбӣ, татбиқи гуногунфикрии сиёсӣ, баланд бардоштани ҳуқуқи занон ва таъмини баробарҳуқуқии зану мард дар ҷомеа дастовардҳои муҳим касб намояд. Имрӯз дар тамоми соҳаҳои ҳаёти Тоҷикистон занон нақши сазовори худро дошта, дар оянда низ ин сиёсати давлатӣ ба таври ҷиддӣ идома меёбад.

Хулоса, Тоҷикистон ҳаракати орому устувори худро дар роҳи бунёди давлати демократии дунявӣ ҳуқуқбунёд идома дода истодааст. Ду даҳсолаи гузашта нишон дод, ки интиқоли ин роҳ интиқоли дурусту дурбинона буда, ҳуди ҳамин ғоя ба яке аз заминаҳои асосии ҳаёти ошайштаи ҷомеа табдил ёфтааст.

Қадам ё дастоварди бунёдии ҳафтуми Тоҷикистон зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон дар он буд, ки дар ин давра зерсохторҳои ҳаётии ваҳдати миллӣ ба вучуд оварда шуданд. Манзур аз ин зерсохторҳо, пеш аз ҳама, бунёди роҳҳои мошингард, нақбҳо, хатҳои интиқоли барқ, шабакаҳои умумии иттилоърасонии сартосарӣ ва ғайра мебошад. Бале, роҳҳо, нақбҳо ва пулҳо пеш аз ҳама, аҳамияти иртиботию иқтисодӣ доранд ва ин нақши худро иҷро карда истодаанд. Вале ёд дорем, ки дар оғози ин барномаҳои азим баъзеҳо маънидорона мепурсиданд, дар ҳоле ки кишвар мушкилоти ҷиддитарии иқтисодӣ ва иҷтимоӣ дорад, ба бунёди чунин роҳҳо ва воситаҳои иртиботии гаронқимат чӣ ҳоҷат аст?

Вале, вақте ин роҳҳо, нақбҳо ва пулҳо сохта мешуданд, Эмомалӣ Раҳмон

дар замири худ илова бар ҳадафи иқтисодӣ, як барномаи бисёр ҷиддитар аз роҳсозию нақбкани дошт: ӯ, пеш аз ҳама, онро дар назар дошт, ки ин роҳҳо ва ин нақбҳо чун рағҳои хунгарди як пайкари зиндаи кишвари моро ба кишвари ягона ва миллати моро ба миллати ягона табдил медиҳанд. Зеро, кишваре, ки минтақаҳои он бо ҳамдигар соле дар тӯли 6 моҳ робита надошта бошад, кишваре, ки мардуми он дар тӯли солҳо натавонад ба минтақаҳои дигари кишвар сафар кунад, чӣ гуна метавонад ваҳдати худро ҳифз намояд? Маҳз робитаи доимӣ ва рафтуомади ҳамешагӣ тафаккури мардумро аз сатҳи деҳоти маҳал ва минтақаҳо берун оварда, дар сатҳи миллати ягона ташаккул медиҳад.

Дар ин давра ба Ҳукумати Тоҷикистон муяссар гашт, ки бо сохтани хатҳои интиқоли барқӣ "Лолазор - Хатлон" ва "Ҷануб-Шимол" шабакаи ягонаи энергетикӣ кишварро барқарор намояд, ки он на танҳо як омил ваҳдат, балки омилҳои муҳими амнияти миллӣ низ гаштааст. Ҳамчунин, муяссар гашт, ки дар ниҳоят шабакаҳои саросарии иттилоърасонӣ дар сатҳи кишвар барқарор гарданд. Дар натиҷа, имрӯз мавҷҳои шабакаҳои радиӣ ва телевизионии Тоҷикистон тамоми нуқтаҳои кишварро фаро гирифтаанд, ки ин низ яке аз зерсохторҳои ҳаётии ваҳдати миллӣ буда, барои ташаккули тафаккури ягонаи миллӣ нақши ҷиддӣ мебошад.

Хулоса, ваҳдати миллии мо бо зерсохторҳои зарурӣ низ таъмин гардид, ки бидуни он пойдоҳии ваҳдатро тасаввур кардан мушкил буд. Ин ҳам яке аз дастовардҳои ҳаётиест, ки Тоҷикистон зери роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон ба он ноил гашт.

Дастоварди ҳаштум дар он буд, ки дар ин давра ба Эмомалӣ Раҳмон муяссар гашт, то соҳаҳои асосии хоҷагии халқӣ кишварро эҳё намояд ва ҷомеаи моро аз бӯҳрони шадидтарини иқтисодӣ ва иҷтимоӣ берун оварад. Ин раванд дар се марҳала анҷом ёфт:

Марҳалаи якум, таъмини фаврии мардум бо маводи ғизоӣ, сарпаноҳ ва эҳтиёҷоти аввалии буд. Дар рӯзҳои аввали Сарвари давлат интиҳоб шудани Эмомалӣ Раҳмон баъзе минтақаҳои кишвар бо хатари ҷиддии гуруснагӣ рӯ ба рӯ буданд, дар минтақаҳои дигари кишвар низ таъмини нон, хӯрок ва ашёи зарурии рӯзгор масъалаи асосӣ ба ҳисоб мерафт. Ҳатто дар пойтахти кишвар мардум рӯзҳои дароз барои нон навбат меистоданд. Дар чунин вазъият барномаи аввалиндараҷаи Эмомалӣ Раҳмон гирифтани пеши роҳи гуруснагӣ ва талафоти мардум буд, ки хушбахтона, бо муваффақият амалӣ шуд. Барои расидан ба ин ҳадаф, аз ҷумла лозим омад, ки 75 ҳазор гектар замин ба аҳоли тақсим карда шавад. Мардуми деҳот онро ҳамчун "замини президентӣ" хуб дар ёд доранд.

Марҳалаи дуюм, раҳони мардум аз факру камбизоатӣ буд. Ин кор иҷрои барномаҳои ҷиддии давлатиро тақозо мекард, ки муҳимтарини онҳо татбиқи Стратегияи паст кардани сатҳи камбизоатӣ мебошад. Хушбахтона, бо роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон сатҳи камбизоатӣ дар кишвар аз ҳудуди 90% то зери 30% коҳиш дода шуд. Бале, имрӯз низ мо қишри камбизоат дорем, вале акнун камбизоатӣ ҳолати умумии ҷомеаи мо нест ва давраи зиндагии мардум бо ёриҳои хайрияи башардӯстона кайҳо гузаштааст.

Марҳалаи сеюм, ба амал баровардани ислоҳоти иқтисодӣ буд, ки муҳимтарин бахши он гузаштан ба иқтисоди бозорӣ ва ба вучуд овардани бахши хусусӣ ба ҳисоб мерафт. Дар соҳаи кишоварзӣ бошад, ба давлат муяссар шуд, ки аз соҳти хоҷагидорӣ кӯҳна ба тарзи нави хоҷагидорӣ гузарад, ки дар натиҷаи он деҳқон ба соҳиби воқеии замин табдил гашта, худ барои ба даст овардани ҳосили фаровон ҳавасманд гардид.

ПЕШВОИ МИЛЛӢ

БУДАНИ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН РИСОЛАТИ ЁСТ

← саҳ. 5

Хулоса, ҳар касе, чи мутахассис ва чи шаҳрванди одӣ, вазъияти имрӯзаи зиндагии мардуми кишварро на танҳо бо солҳои мудҳиши 90-ум, балки ҳатто бо 10 ё 5 соли пештар боинсофона муқоиса намояд, бидуни шак эътироф ҳаққард, ки имрӯз сатҳи зиндагӣ дар кишвар ба таври бунёдӣ тағйир ёфта, мушкилоти асосии мардум аллакай дар гузаштаи дур мондаанд, иқтисодиёти мамлакат аз марҳалаи барқарорсозӣ пурра гузашта, ба марҳалаи рушди устувор ворид шудааст. Бояд эътироф намуд, ки барои ҳалли мушкилоти иқтисодӣ ва иҷтимоии мардум ҳанӯз қорҳои зиёде дар пеш аст. Вале, дар айнаи замон, бо қамоли масъулият метавон гуфт, ки ҷарҳаи иқтисодию иҷтимоии қомеаи мо ба пеш ба ҳаракати муназзам даромадааст, ки ин як дастоварди бунёдӣ мебошад.

Дастоварди бунёдии нухум дар он ифода мегардад, ки талошҳои фарҳангсолоронаи Эмомалӣ Раҳмон заминаи онро гузошт, то миллати тоҷик ҳамчун воҳиди ягонаи сиёсӣ ва этнофарҳангӣ эҳё гашта, ба худшиносии миллӣ ва истиқлолияти фикрӣ бирасад. Таъини ин давра ӯ дар самти эҳёи фарҳангу арзишҳои миллӣ, тақвияти худшиносии миллӣ ва ташаккули рӯҳияи ягонаи миллӣ қадамҳои устувор гузошт. Дар ин давра ба роҳбарияти давлат муяссар гашт, ки забони тоҷикиро ҳамчун яке аз рукҳои асосии миллат пурра эҳё намуда, қорбурди комили идорию сиёсӣ ва илмию ҷамъиятии онро таъмин созад. Ба хотири тақвияти худшиносии миллӣ, ташаккули эътимоди қавии мардум ба фарҳанг ва арзишҳои миллии худ ба Эмомалӣ Раҳмон зарур омад, ки бо барномарезии ҳадафманд хотираи таърихии миллатро эҳё ва барқарор намояд. Бо ин ҳадаф, бо супориши бевоситаи ӯ симои як силсила абармардони таъриху фарҳанги миллат эҳё шуда, ҷашнҳои бошукӯҳи бузургдошти онҳо дар сатҳи миллӣ ва байналмилалӣ баргузор шуданд, ки Исмоили Сомонӣ, Имоми Аъзам Абӯҳанифа, Имом Бухорӣ, Ҳаким Фирдавӣ, Мавлоно Ҷалолуддини Балхӣ, Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ, Носири Хусрав, Қамоли Хучандӣ, Имом Ғазолӣ аз ҷумлаи онҳо мебошанд. Ҳамчунин, ҷун рамзи сипоси абадии мардуми Тоҷикистон барои хидматҳои беназирашон ба як зумра абармардони таъриху фарҳанг, аз ҷумла Садриддин Айний, Бобочон Ғафуров, Мирзо Турсунзода, Нусратулло Махсум ва Шириншох Шотемур унвони баландтарин - Қаҳрамони Тоҷикистон дода шуд.

Дар раванди эҳёи ҳудудиҳои миллӣ баъзеҳо эътироз доштанд, ки давлат беш аз ҳад ба гузашта рӯй оварда, "сиёсати таърихгаро"-ро пеш гирифтааст. Вале, дар ҳолате ки пояҳои худшиносии миллии мо осеби ҷиддӣ дида, миллати мо аз асолати худ то ҳаде дур карда шуда буд, марҳалаи эҳёи хотираи таърихӣ ва барқарорсозии пойдеворҳои худшиносии миллӣ як зарурати бисёр муҳими ҳам миллию таърихӣ ва ҳам давлатию сиёсӣ буд. Аз тарафи дигар, ҳамаи ин қдомҳо барои тарбияи насли наврас бар пояи арзишҳои миллӣ ва дар рӯҳияи ватандорӣ таъсири ҷиддӣ



доранд. Ҳадафи ниҳии ин қдомҳо иборат аз он буд, ки миллати мо бо касби ҳудудиҳои ва эътимод ба худ, ба марҳалаи истиқлолияти фикрӣ бирасад. Ин масъала аҳамияти ҳамаҷонибаи назарӣ ва амалӣ дорад, зеро то истиқлолияти фикрии як миллат таъмин нагардад, истиқлолияти сиёсии он ноқомил боқӣ мемонад. Ҳамин тавр, Эмомалӣ Раҳмон на танҳо истиқлолияти сиёсии давлат, балки истиқлолияти фикрии миллатро низ эҳё намуд, ки ин як дастоварди меҳварӣ ва бунёдӣ мебошад.

Қадами устувор ӯ дастоварди бунёдии дигар дар он буд, ки талошҳои Эмомалӣ Раҳмон боис гашт, то Тоҷикистон ҳамчун давлати мустақил ва узви баробархуқуқи қомеаи ҷаҳонӣ қойгоҳи сазовори ҳудро дар арсаи байналмилалӣ пайдо кунад. Ҳанӯз дар аввалин Муроҷиатномае, ки ӯ ҳамчун Сарвари давлат ба халқи шарифи Тоҷикистон ва қомеаи ҷаҳонӣ қабул карда буд, маҳз бар зарурати ҳамчун воҳиди баробархуқуқ ба қомеаи ҷаҳонӣ ворид шудани Тоҷикистон таъкид карда мешуд. Сиёсати "Дарҳои боз", ки заминаи он маҳз аз тарафи Эмомалӣ Раҳмон гузошта шуд, дар ин муддат ҳамчун як концепсияи амалгароёна, мутаваззин ва сулҳомез натиҷаҳои зарурӣ дода, обрӯю эътибори Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар арсаи байналмилалӣ боло бурд. Ҳоло Тоҷикистон бо беш аз 140 кишвари ҷаҳон робитаи дипломатӣ барқарор намуда, узви қомилхуқуқи беш аз 40 созмони байналмилалӣ мебошад.

Дар мавриди қойгоҳи байналмилалӣ Тоҷикистон суҳан гуфта, зикр кардан зарур аст, ки кишвари мо як узви бемавқеъ ва ӯ назоратгари одии равандҳои сиёсии байналмилалӣ набуда, балки сиёсати хориҷии соҳибташаббус дорад. Шояд зикр кардан қойӣ бошад, ки маҳз бо пешниҳоди Эмомалӣ Раҳмон Маҷмаи умумии СММ соли 2003-ро "Соли байналмилалӣи оби тоза", солҳои 2005-2015-ро Даҳсолаи байналмилалӣи амалиёти "Об барои ҳаёт" ва соли 2013-ро "Соли байналмилалӣи ҳамкорӣ дар соҳаи об" эълон намуд. Имрӯз пешниҳоди Эмомалӣ Раҳмон доир ба эълон намудани даҳсолаи нави байналмилалӣи "Об барои рушди устувор" барои даҳсолаи оянда мавриди да-

стирии қомеаи ҷаҳонӣ қарор дорад.

Маҷеи фаъоли Сарвари давлати Тоҷикистон хусусан, дар масъалаҳои минтақавӣ, аз ҷумла, ҷалби таваҷҷуҳи қомеаи ҷаҳонӣ ба ҳалли воқеии бӯҳрони Афғонистон барои ҳамагон маълум аст.

Ҳамин тавр, имрӯз бо қамоли ифтихор метавон гуфт, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун кишвари мустақили соҳибхитёр қойгоҳи муносиб ва сазовори ҳудро дар арсаи байналмилалӣ пайдо кардааст. Ин тантанаи як ормони ҳазорсолаи миллати тоҷик аст, ки, хушбахтона, зеро роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон қомеаи амал пӯшид.

Хулоса, агар ин дастовардҳои усулиро қанори ҳам гузорем, метавон гуфт, ки дар натиҷаи фаъолияти ҷиддӣ ва бисёрсамтаи Эмомалӣ Раҳмон давлатдори миллии тоҷикон аз вартаи нобудӣ наҷот ёфт, тамомияти арзии Тоҷикистон ҳамчун давлати ягона ҷифз шуд, арқони асосии сиёсӣ, идорӣ ва қудратии давлатдори миллии мо эҳё ва барқарор гашт, миллати тоҷик ҳамчун воҳиди ягонаи сиёсӣ этнофарҳангӣ эҳё ва ҷифз гардид, ваҳдати миллӣ дар Тоҷикистон таъмин шуд, зероҳторҳои зарурии ваҳдати миллӣ барқарор гардиданд, соҳти давлатӣ ва самти сиёсии давлатдори тоҷикон дар замони муосир мушаххас шуд, соҳаҳои асосии ҳоҷагии халқи мамлакат барқарор гашт ва ниҳоят, Тоҷикистон ҳамчун давлати соҳибистиқлол қойгоҳи устувори ҳудро дар арсаи байналмилалӣ касб намуд.

Аз нигоҳи илми сиёсат ва аз назари фанни давлатдорӣ ҳамаи ин ҷӣ маъно дорад? Ин ҳақиқати инқорнопазир ба он маъност, ки аввалан, Эмомалӣ Раҳмон рисолати таърихии ҳудро дар назди ватан, миллат ва таърих ба қой овард. Яъне, он вазифаҳои таърихӣ, ки дар назди ӯ, ҳамчун Сарвари давлати тоҷикон гузошта шуда буд, қомеаи амал пӯшиданд.

Дуюм, ин дастовардҳо ба он маъност, ки зеро сарвари ӯ Тоҷикистон ҳамчун давлати мустақил ва устувор ба як воқеияти инқорнопазирӣ таърихӣ ва сиёсӣ табдил ёфт. Имрӯзҳо дар таҳлиҳои илми сиёсӣ нисбат ба кишварҳое, ки масъалаҳои асосии сарнавишти ҳудро ҳал карда натавонистаанд ва ояна-

даи бӯду набӯдашон ҳанӯз рӯшан нест, истилоҳи "давлатҳои ноқом"-ро ба қор мебаранд. Ва гоҳ бадҳоҳони давлатдори тоҷикон низ меҳостанд, ки давлати мо маҳз дар ин радиф қарор гирад. Вале имрӯз, мо метавонем бо сарбаландию ифтихор эълон намоем, ки Тоҷикистон зеро роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун давлати мустақил барпо шуд, ҳамчун воқеияти устувори таърихӣ сиёсӣ доир гашт! Дигар ҳеҷ касе ва ҳеҷ нерӯе наметавонад, ки мавҷудияти Тоҷикистон, истиқлолияти давлатӣ ва ягонагии кишвари моро зеро савол гузорад.

Бинобар ин, имрӯз мо бо қамоли масъулият дар баробари рӯҳи бузургии ниёғонамон, дар пеши таърихи пурфоҷеаи миллатамон, дар баробари рӯҳи қовидони қорбонӣи ин роҳи муқаддас ва дар назди халқҳои ба мо дӯсти ҷаҳон эълон намоем, ки рисолати таърихӣ ҳудро ба қой овардем, давлати ҳудро соҳибӣ кардем, ҷифз намудем ва ҷифз хоҳем намуд. Ин аст дастоварди муҳимтарини фаъолияти сарвари Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун фарзанди Ватан ва пешвои миллат.

Ақнун Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун роҳбари барқамол дар шароити ниҳоят мураккаби сиёсӣ амнияти минтақа ва ҷаҳон Тоҷикистонро ҷун узви сарбаланди қомеаи ҷаҳонӣ бо қамоли масъулият муаррифи менамояд. Бо назардошти ҳасосияти печидагии фазои сиёсӣ амнияти минтақа ва ҷаҳон бояд гуфт, ки дар ҳақиқат, дар ҷунин марҳалаи печиди таърихӣ ин мамлакат бояд ҷунин пешвои пухтакору озмӯдае дошта бошад.

Имрӯз мардуми Тоҷикистон ба Эмомалӣ Раҳмон на ҳамчун ба як роҳбари одӣ, балки ҳамчун ба як наҷотбахши давлат, сарҷамъунандаи миллат, қафили сулҳу ваҳдат, эҳғари фарҳанги миллӣ, бунёдгузори мактаби давлатдори муосирӣ миллӣ ва дар маҷмӯъ, ҳамчун ба меъмори давлатдори навини тоҷикон ва пешвои эътирофшудаи умумимиллӣ менигарад. Пас, пешвои миллӣ будани Эмомалӣ Раҳмон як мансаб ӯ як унвон нест, балки пешвои миллӣ будани ӯ як қойгоҳ аст, як нақш ва як рисолати таърихӣ, ки ӯ дар шоҳидии тамоми мардум ба он расидааст.

Ин аст, ки дар Тоҷикистони имрӯза қонибдорӣ аз Эмомалӣ Раҳмон маънои васеътар аз қонибдорӣ аз як шахсро гирифтааст, балки қонибдорӣ аз ӯ ба маънои қонибдорӣ аз ояндаи устувори давлатдори миллии, аз истиқлолияти сиёсӣ ва фикрии миллат, аз низомии давлатдорӣ, аз суботу амнияти қомеа ва қонибдорӣ аз ваҳдату сарҷамъии миллат мебошад. Зеро сиришти мардумӣ, эҳсоси худӣ, иродаи қавӣ ва таҷрибаи бузургии Эмомалӣ Раҳмон қалби ҳар шаҳрвандро саршор аз ҳисси боварию эътимод ба фардо, ба ояндаи фарзандони худ ва ба дурнамои давлату миллат менамояд.

Ин ҳолати нодирест, ки мардум ба роҳбари худ на ҳамчун ба худ, балки бештар аз худ боварӣ ва эътимод дорад. Ин аст моҳияти пешвои миллат будан. Ин аст моҳияти ба таври воқеӣ ва ба таври қомилан табиӣ пешвои миллат будан.

Ҳаким А.Р.,
сиёсатишинос

АМИТ "Ховар", 26-11-2015 с.

"Дар қаламрави ҷумҳурӣ қариб 13 ҳазор нафар кӯдакону наврасони маъюби синни то 18-сола аз ҷониби давлат нигоҳубин карда мешаванд, ки шумораи бештари онҳо аз никоҳи хешу табори наздик мебошанд."

ОИЛА МАРЗИ МУҲАББАТ, НА ҶОЙИ ХУШУНАТ



Ин нукта рӯзи 25 ноябри соли равон дар шаҳри Душанбе дар мизи гирде, ки бо ибтикорӣ шуъбаи кор бо занони Дастгоҳи КИМ ҲХДТ бахшида ба Соли оила таҳти унвони "Оила марзи муҳаббат, на ҷои хушунат" баргузор шуд, зикр гардид.

Муовини Раиси ҲХДТ Раънои Бобочониён зимни ифтитоҳи ҷамъомад гуфт, ки соли равон бо пешниҳоди Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон «Соли оила» эълон гардида, дар доираи он чорабиниҳои гуногуни илмю амалӣ, фарҳангю варзишӣ ва таблиғотӣ гузаронида мешаванд. Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон низ барои амалӣ гаштани ин ҳадаф бо сохторҳои давлатӣ, мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, занони фаъол, намоёндогони аҳзоби сиёсӣ, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ, институтҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ ҳамкорӣ менамояд.

Дар мизи гирд Хайринисо Юсуфӣ, муовини Раиси Маҷлиси намоёндогони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯи "Оила- макони меҳру муҳаббат", Марҳаб Олимӣ, муовини аввали Раиси Кумитаи кор бо занон ва оилаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯи "Рафти иҷрои Барномаи давлатии пешгирии зӯрварӣ дар хонавода", Лола Бобоҷоҷиева, муовини Вазири тандурустии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯи "Саломати оила ва оқибатҳои зӯрварӣ", Дилбари Маҳмадшароф, судьяи Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯи "Татбиқи қонун -асоси мустақамии оила", Весна Иванович-Кастаред, мутахассиси масоили ҳуқуқии САҲА оид ба "Дастбанди сафед-рамзи дастгирии занон", Наргис Ҷӯраева, ҳуқуқшиноси ИҶ Маркази занон "Гулрухсор" дар бораи "Асосҳои ҳуқуқии ҳимояи қурбониёни зӯрвариҳои хонаводагӣ" суханронӣ карданд.

Иштирокдорони мизи гирд солимии оиларо шартӣ асосии устувории он номидаанд. Ба андешаи онҳо оилаи солим ба ҷомеа бештар манфиат меорад.

Муовини Вазири тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии ҷумҳурӣ Лола Бобоҷоҷиева зикр намуд, ки аҳолии Тоҷикистон зиёда аз 8 миллиону 70 ҳазор нафар буда, 43 %-и онро кӯдакону наврасони то 18 -сола ташкил медиҳад. Шумораи кӯдакони маъюб то оғози соли 2012 ба 30 ҳазору 460 нафар мерасид, зиёда аз 7 ҳазору 300 нафар, аз он ҷумла дар соли 2014 1242 ва 9 моҳи соли 2015 987 нафар кӯдакони маъюб солим гардонидани шуданд.

Марҳаб Олимӣ, муовини аввали Раиси Кумитаи кор бо занон ва оилаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон гуфт, ки дар назди шуъба ва бахшҳои кор бо занон ва оилаи мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии вилоят ва шаҳру

ноҳияҳои ҷумҳурӣ 110 маркази иттилоотию машваратӣ ва дар назди Кумитаи кор бо занон ва оила маркази бухронӣ "Боварӣ" таъсис дода шудааст. Инчунин 33 маркази бухронӣ ва 3 паноҳгоҳи муваққатӣ дар назди мақомоти давлатӣ ва ташкилоти ҷамъиятию байналмилалӣ ва Хадамоти дастгирии духтарони ҷабрдида аз зӯрварӣ ва хариду фурӯш амал мекунанд.

Ба андешаи Наргис Ҷӯраева, ҳуқуқшиноси ИҶ Маркази занон "Гулрухсор" сиёсати давлатӣ оид ба пешгирии зӯрварӣ дар оиларо Қонуни ҶТ "Дар бораи зӯрварӣ дар оила" ба танзим мебарорад. Ин қонун дар назди мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ оид ба пешгирии зӯрварӣ дар оила як идда ваколатҳоро вогузор намудааст. Аз ҷониби мақомоти давлатӣ марказҳои ёрирасон таъсис дода шудаанд, ки фаъолияти худро дар асоси Низомнома ё Оиннома амалӣ мекунанд.

Ҳозирин омилҳои асосии муноқишаҳои оилавино пеш аз ҳама дар муаммои психологӣ (нофаҳмӣ дар оила, даҳлати аъзои оила ва хешовандон, ҳисси нобоварӣ, рашк, хиёнати ҳамсар, дузанагӣ, ҳисси бадбинӣ), баъдан дар муаммои иқтисодӣ (норасоии маблағ, масъалаҳои манзил), инчунин майнушӣ, никоҳи барвақтӣ, муҳожирати меҳнатӣ ва амсоли ин маънидод карда, гуфтанд, ки муноқишаҳои оилавӣ дар пай оқибатҳои нохуш дорад.

Бештари модароне, ки зери хушунат умр ба сар мебаранд, кӯдакони бемор таваллуд мекунанд. Кӯдакони онҳо тарсончак, дурӯғгӯй, дағалмуомила мешаванд, ҳисси бадбинӣ пайдо мекунанд, ки дар натиҷа ба ҷассоғирӣ оварда мерасонад. Ин кӯдакон аз аъзои оила дурӣ меҷӯянд ва хонагӯрез мешаванд, ки дар натиҷа сафи бачагони душвортарбия афзуда, ҷинояткорӣ зиёд мешавад.

Иштирокдорони мизи гирд ба ҳулосае омаданд, ки бояд роҳҳои пешгирии муноқишаҳои оилавино пайдо намуд. Бо ин мақсад сатҳи таълиму тарбияро дар оила, боғча, мактаб, донишгоҳ... баланд бардошт. Дар мактабҳо дарси "Одоби оиладорӣ"-ро қарор кард. Ҳамзамон фаъолияти кумитаҳои маҳал, нозирони минтақавӣ, ходимони динро беҳтар намуд.

Муовини Раиси ҲХДТ Раънои Бобочониён дар хотимаи ҷамъомад таъкид кард, ки мақсад аз баргузориҳои чунин чорабиниҳо ташаққули оилаи солим, боз ҳам фарогир шудани марзи муҳаббати хонаводагӣ ва рафъи хушунат дар оила ва оиладорӣ аст.

Ёдовар мешавем, баргузориҳои чорабиниҳои мазкур ба оғози маъракаи 16 рӯзи мубориза алайҳи хушунат, ки дар тамоми ҷаҳон идома дорад, рост омад.

Алӣ ҶҮРА

Омӯзиш - талаби рӯз

ХХДТ дар шаҳри Ваҳдат семинари омӯзишии вакилони маҷлиси маҳаллиро ташкил намуд

Омӯзиши илм, дониш, таҷрибаи пешқадам ва ба ин васила тақвият бахшидани дараҷаи таҳассус, маҳорату истеъдод, маърифат ва ҷаҳонбинӣ дар замони муосир ба ҳар шахсе, ки бо инсонҳо сару кор доранд, силоҳи муҳими фаъолиятро воситаи муҳими қорбарӣ бо одамон ва дар ниҳоят беҳбуд бахшидани сатҳи зиндагӣ маҳсуб меёбад. Ҳамин аст, ки ташкилотҳои Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон дар заминаи барномаҳои созида бо мақсади роҳандозии омӯзиши пайвасти технологияҳои наву замонавии фаъолиятҳои сиёсӣ дар миёни қишрҳои гуногуни ҷомеа ва коллективҳои меҳнатӣ тадбирҳои мушаххасро амалӣ гардонда истодааст.

Дар робита ба ин дар дастгоҳи Кумитаи иҷроияи Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон дар шаҳри Ваҳдат семинари омӯзишии вакилони Маҷлиси вакилони халқӣ шаҳр барпо гардид, ки он дар асоси дастури Раиси муаззами Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон оид ба фарогирӣ вакилони зинаҳои муҳталифи маҷлисиҳои маҳаллӣ бо омӯзишҳои сиёсӣ ва иҷтисоӣ намоёндогӣ доир гардид.

Семинари мазкур ба мавзӯи "Халқ баёнгар ва сарчашмаи ҳокимияти давлатӣ" бахшида шуд. Бояд гуфт, ки вакилон ҳамчун намоёндаи халқ дар Маҷлиси вакилони халқӣ шаҳр дар таҳияи қарорҳои санадҳои манфиатҳои кулли

интиҳобкунандагони хешро пуштибонӣ менамоянд. Бинобар ин, барои онҳо пайвасти омӯхтани донишҳои сиёсӣ, ҳуқуқӣ, иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ муҳим ва ҳатмӣ мебошад.

Дар семинар ҳуқуқшиноси Дастгоҳи Кумитаи Иҷроияи Марказии Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон Абдулло Раҳмонзода масъалаҳои "Интиҳобот ва фаъолияти вакили Маҷлиси вакилони халқ", "Ваколат ва фаъолияти мақомоти намоёндогӣ маҳаллии ҳокимияти давлатӣ", муовини директори Донишдадаи иқтисодиёт ва демография Академияи улуми Тоҷикистон доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Абзор Мирсаидов "Сарчашмаҳои асосии иқтисодӣ ва молиявии ҳокимияти давлатӣ", "Ҳамшарикӣ - кафили рушди маҳал", мудири шуъбаи таҳлилий ва таблиғоти Дастгоҳи Кумитаи Иҷроияи Марказӣ, номзади илмҳои сиёсатшиносӣ, дотсент Маҳмадулло Наимов "Ҳокимияти маҳаллӣ - нерӯи созида ва бунёдкор", "Технологияи (раванди) таҳияи лоиҳаи қарори Маҷлиси вакилони халқ", "Зарурати баррасии муқарраоти шаҳрвандон" ва ғайраҳо баррасӣ намуданд.

Дар шароити ҳозира тақдиму вусъат бахшидани донишҳои сиёсӣ иқтисодии вакилон ва дар замони муосир омӯзонидани омода сохтани онҳо ҳамчун тағйиротҳои қомил ба манфиати қори ҳизбӣ мебошад. Зеро ки дар ҷомеаи мо, дар минтақа ва ҷаҳон тағйироти таҳаввулоте сурат гирифта истодаанд, ки иддае аз онҳо пешгӯинашавандаанд. Бинобар ин ҳар як вакили мардумро лозим аст, ки новобаста ба сатҳи намоёндогашон ба ин гуна равандҳо баҳои саривақтӣ ва дуруст дода, мардумро танҳо барои созидагии бунёдкорӣ раҳнамун созанд. Вакилонро зарур аст, ки бо донишҳои пухта мусаллаҳ гашта, ҳамаи интиҳобкунандагон ва умуман мардумро баҳри муттаҳидӣ ва қорҳои ободонӣ сафарбар намоёнд.

Р. ЧАЛИЛОВ,

раиси КИ ҲХДТ дар шаҳри Ваҳдат



«ВОРИСОНИ СИНО» БА КУМИТАИ ИҶРОИЯИ ИБТИДОӢ ТАБДИЛ ЁФТ

Рӯзи 27 ноябри соли қорӣ, дар ташкилоти ибтидоии "Ворисони Сино"-и Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар ноҳияи Сино конференсияи ҳисоботӣ-интиҳоботӣ баргузор гардид, ки дар қори конференсияи мазкур Абдурахим Шоев, мудири бахши омӯрӣ ва баҳисобгирии Дастгоҳи КИМ ҲХДТ, Наҳтулло Назаров, раиси Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар ноҳияи Сино ва Соҳибназар Раҳмонов, директори Маркази тиббии шаҳри Душанбе ба номи Карим Аҳмедов иштирок ва суханронӣ намуданд.

Наҳтулло Назаров зимни суханронӣ аз ҷумла изҳор дошт, ки Ташкилоти ибтидоии ҳизбии "Ворисони Сино", ки дар Маркази тиббии шаҳрӣ фаъолият менамояд, яке аз ташкилотҳои ҳизбии фаъоли ноҳия ба шумор рафта, 250 нафар аъзои ҳизбро муттаҳид намудааст.

Ба рӯзномаи қори Конференсияи мазкур, масъалаҳои ҳисоботи раиси ташкилоти ибтидоӣ дар 11 моҳи соли равон ва вазифаҳои барои соли 2016, ба Кумитаи иҷроияи ибтидоӣ табдил додани ташкилоти ибтидоӣ ва қабули аъзои нав ба сафи ҲХДТ мавриди баррасӣ қарор дода шуд.

Соҳибназар Раҳмонов, раиси ташкилоти ҳизбӣ дар барномаи худ оид ба фаъолияти ташкилоти ҳизбӣ дар давраи ҳисоботӣ гузориш дода, ҷиҳати иштироки фаъолони аъзо дар Интиҳоботи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Маҷлисиҳои маҳаллии вакилони халқ, масъалаи обуна ба нашрияҳои ҳизбӣ ва гузаронидани маҷлисиҳои ташкилоти ибтидоии "Ворисони Сино" ибрози андеша намуд.

Ҳамин тариқ аз ҷониби баромадкунандагон фаъолияти ташкилоти ибтидоии "Ворисони Сино" дар давраи ҳисоботӣ қаноатбахш ҳисобида шуд.

Сипас, 113 нафар қормандони ин муассисаи тиббӣ, ки тавассути ариза ба ташкилоти ибтидоӣ ҷиҳати шомил шудан ба сафи ҲХДТ муқаррар шуда буданд, дар ҳолати тантанавӣ соҳиби шаҳодатномаи ҳизбӣ гардиданд. Бояд ёдовар шуд, ки зиёда аз 60 дарсади нафаронро, ки тоза ба сафи ҲХДТ пайвастанд, бонувон ташкил медиҳанд.

Мувофиқи талаботи Оинномаи ҲХДТ дар

сурати аз 300 нафар зиёд шудани сафи аъзо ташкилоти ибтидоӣ, ба Кумитаи иҷроияи ибтидоӣ табдил меёбад.

Ҳамин тавр, бо қарори дахлдори Конференсияи ташкилоти ибтидоии "Ворисони Сино" ба Кумитаи иҷроияи ибтидоии "Ворисони Сино" табдил дода шуд, ки дар сафи худ 363 нафар аъзоро муттаҳид намудааст. Дар қори Конференсияи вакилон яқдилони Соҳибназар Раҳмонов раиси Кумитаи иҷроияи ибтидоии "Ворисони Сино" интиҳоб карданд.

Абдурахим Шоев, мудири бахши омӯрӣ ва баҳисобгирии Дастгоҳи КИМ ҲХДТ дар баро-



мади худ оид ба вазифаҳои ва уҳдадорҳои кумитаи иҷроияи ибтидоӣ, риояи талаботи Оиннома ва Низомномаи дохили ҳизбӣ ибрози андеша кард.

Ҷамъунин якҷанд нуктаро, ки дар барномаи ҲХДТ ҷиҳати рушди соҳаи тандурустӣ пешбинӣ шудааст, ёдовар шуда афзуд, ки ҲХДТ бо мақсади дастрасии мардум ба хизматрасонии сифатноки тиббӣ тақмили низоми идоракунӣ соҳаи тандурустиро муҳим шуморида, қорӣ намулдани рақобати солим, ташаққули низоми муосири хизматрасонӣ бо истифода аз технологияҳои замонавӣ ва тайёр намудани мутахассисони соҳибкасби соҳаро аз ҷумлаи ққдомотӣ зарурӣ медонад.

Ибодуллоҳи ТОҲИР

Дар бораи он, ки ин проблемаи исботаш гӯё мушкилу дар асл садҳо далелу арқомдоштаро бинависам ё не, зиёда аз як сол фикр кардам.

Медонам, ки бардоштани ин мавзӯё душманонамро зиёд мекунаду натиҷаҳои бадтаре ҳам дошта метавонад, тасмим мегирам, ки наменависам, зеро ин ҳамаро танҳо ман не, бисёриҳо медонанд, аммо чаро ки онҳо хомӯшанд... Вичдону имон оромам намегузоранд, ки ба ин мушкилот чашм пӯшам, охир ин масъалаи миллӣ аст. Мушкилест, ки ба генофонди миллат таъсиргузор. Проблемаест, ки миллати маро сол аз сол заифу мувоҷеҳи бемориҳо мегардонад, ки ин ҳама ноадолатӣ шояд ба хотири кисаи як фоизи ками одамон бошад. Дар асл таъсири он, натиҷаи он ҳазорон ашхоси бемор ва даҳҳо кӯдакони дардманд, ки шояд умре маъюбу касал боқӣ монанд, садҳо занҳое, ки барои фардо фарзанди носолим ё нотобовар ба вирусҳои ҳамарӯза афзояндаву даҳшатнокро таваллуд мекунанду пояшон аз дари бемористонҳо канда намешавад. Пас, менависам, зеро ин рисолати рӯзномагирӣ ман аст!

Дар бораи он ки тайи даҳсолаҳои охир барои иддае аз духтурони мо калимаи пациент (бемор, мариз, касал, дардманд) кайҳо ба вожаи клиент (мизоч, муштарӣ, харидор, одами пулдоре, ки барои хариди чизе омадааст) куллан иваз шудааст, шумо инро на аз ман, на нахустин маротиба, балки даҳҳо ва садҳо бор шунидаед. Вале бетарафед. Истиҳлола мекунед? Оре, метарсед, ки мабодо ба дасти ҳамин хел духтурҳо корифтода шавед, "вой бар ҳолатон".

Метарсем, ки ин шабакаи табибони аз бемориҳои мо бойшуда он қадар васеъ ва теъдодашон рӯз то рӯз меафзояд, ки исбот кардани он ки бемор барои духтур "луқмаи рағнин" аст, кори сахл нест. Ҳарчанд ҳамарӯза мову шумо, хешону фарзандон, ҳақу ҳамсояҳо ёро ошноҳоямон садҳо мисолҳо дар ин бора бароямон қисса мекунанд. Худ шохидем. Худо шохид аст. Солҳои пештар духтурони таҳсилоти шӯравӣ дошта, аз гирифтани 3-5 сомонии ба ҷойи таҷаккур дар кисаашон гузашта, шарм мекарданду аксаран онро рад менамуданд. Вале имрӯз теъдоди аз духтурон, ҳамшираҳои шафқат (ҳонда шавад бешафқат) аксарияти савдогарони дору (ба қавли мардум аптекачиҳо, ки бояд табиб бошанд) ва ҳатто фаррошону дарбонони бемористону беморхонаҳо бо дидани бемор ё хешу табори вай хурсандии хешро пинҳон намекунанд. "Чашм ба ранги зарди бемор неву ба кисаи ўст. Нархҳое, ки гӯё пардохти он дар баъзе бемористонҳо чун расмиёт муқаррар шудааст, як қисмати камтарини хароҷоти бемор аст. Агар маризатонро дар бемористон бистарӣ кардани бошед, пас "даҳҳо бор вой бар ҳолатон" - мегӯянд одамон.

Бо чашми сар дидаам, ки шахси ношиносу дар садамаи автомобилӣ маҷруҳшудаеро, ки ба таксӣ ҳудамон савор карда ба Қарияи Боло овардем, "соҳиб надорад", гуфта чанд соат аз долон ақаллан барои ташхис ба ҳуҷраи духтур надароварданд. Суол ин аст, ки дар ин ҳол ӯ пациент аст ё клиент?

Духтурам ба ман доруе таъин ва таъкид кард, ки мабодо қалбакиашро (подделка) нагирам. Нархи дору 280 сомонӣ буд. Ба яке аз дорухонаҳои микрорайони 91 рафта доруро ёфтам, ба фурӯшанда гуфтам, ки мабодо қалбаки набояд? Ҳудро саҳт хашууда нишон дода қасам хӯрд, ки асл аст. Онро гирифта назди табиб рафтам. Гуфт қалбакист. Ба дорухона баргаштам. Посухи "табиб" чунин буд: "Мо возврат намегирем". Ҳ маро хуб дар ёд дошт, вале хотиррасонаш кардам: - ман хоҳиш карда будам, ки қалбакиро ба ман нафурӯшед. Нагирифт, доруи чанд соат пеш фурӯхтаашро. (Ин корро дар ҳар як мағозаву бозори мо алайҳи қонун чунин мекунанд, вале мо ҳақи даъвои ҳуқуқи хешро надорем. "Наметавонем, зеро онҳо пулдоранду ҳақ мебароянд, мо вақти судбозӣ ва тоқати талаф додани асабҳоро надорем", - шикоят мекунанд одамон.)

Савдогари дору (на фармацевт, балки доручаллоб) бо ман ҷанҷолу хархашаро бардошт. Ман ҳам ба таҳдид гузаштам, охир "бардор ба оҳан, оҳани тофтаро" гуфтаанд бузургон. Гуфтам, ки ин дору 280 сомонист, дар дорухонаи шумо ба миқдори даҳҳо ҳазорҳо сомонӣ доруи қалбакист. Пагоҳ ман бо комиссияи Вазорати тандурустӣ ба ин ҷо бозмеоям. Савдогари дору каме мулоим шуд, вале ҳеҷ дилаш намешуд, ки аз 280 сомонии ман дода бенасиб шавад.

Гуфт: "Доруи монед, кадом вақте фурӯхтам, пулатонро медиҳем". Таваҷҷуҳ кунед, ки усули кӯҳнашудаи савдогарони мост. Одам бояд барои пули худаш аз пушти инҳи бидавад, то дараҷае, ки безор шуда аз баҳри он гузарад. Агар шумо як доруи ситрамони 1-сомона ҳам харида бошед, онро ба шумо барнамегардонанд. Қоида шудааст, пулро баргардондан хосияти хуб надорад! Бале ин қоидаи хурофотомез қонунро ба як нул задааст (Даҳҳо мисол до-

Ҳатто вақте пурсидам, ки наметарсед, ки ошкор шавед, посух додаанд, ки: "Всё под контролем, охир, агар ҳамон беморон сиҳат шаванд, бизнеси мо ба охир мерасад", - гуфтаанд онҳо. Ў шок шудани худро аз ин посухи тоҷирони мо изҳор дошта гиребон гирифта тавба кардааст.

рем).

Телефонро ба духтурам додам, то бо забони табибон ё касбӣ бифаҳмонадаш, ки доруи ман не, ӯ қабул надорад. Духтур чанд дақиқа гап зад. Баъди ба чандин кас занг задан савдогарзан бо дили нохоҳам пулавро баргардонд. Вале асабҳои хароби маро кӣ бармегардонад? Пас, мо бояд бештар бемор шавем, то онҳо тезтар бой шаванд? Механизми кор чунин аст?

Шояд 60-70% хонандаи мо ҳам хуб медонанд, ки чунин ба назар мерасад, духтурон бо лабораторияҳо, УЗИ-ҳо, ЭКГ-ҳо, дорухонаҳо ва даҳҳо табибони гуногун ким- чи гуна "шартнома" доранд. Зеро тасаввур кунед, ки оё дар асри XXI УЗИ-и як беморхона дигар хел ташхис мекунаду аз дигараш дигар хел нишон медиҳад? Рентген магар ҳамон як чиро акс намекунад? Ваё хуни одам дар ҳар лаборатория таркиби худро дигар мекунад? Не? Пас чаро як духтур ташхиси лабораторияи дигарро қабул намекунад? Чаро ҳар кадомаш ташхисгоҳи худаш хостаро тавсия медиҳад? Даҳ бор УЗИ карда бошӣ ҳам суд надорад, бояд ёздаҳумашро кунӣ! Хунатро аз нав мебинад. Зеро ҳамаи ин пул аст, - мефаҳманд корафтодагон. Ҳ чӣ кор дорад, ки ту бемор ҳастиву ин даводавҳо бароят душворанд. Ҳ кай ғам дорад, ки ту камбағал ҳастӣ. Охир баъзе духтурон кайҳо камбағалиро фаромӯш кардаанд. Дигар чӣ будани камии маошро намедонанд. Эҳсоси раҳму шафқатро чун табиб аз рӯху тану ҷону майнашон батамом канда партофтаанд. Ҳ дигар аз табори ту нест, ӯ тавоност туи бечора! Қасами Гиппократ? Оҳ чӣ қадар аз замона қафо мондаем мо. Ҳ қасам ба Худоро мешиканаду, Гиппократку як одами оддӣ буд, - мегӯем дар ғайбашон таҳаммулпазирона ва бештар бемор мешавем, то ин қабил духтурон бештар бой шаванд.

Духтур дигар парво надорад, ки ту бо ҳамин пули ночизат (маош, нафақа ё хайрияи хешутабор) аз дорухонаи худӣ ӯ, ё ягон шиносу дӯшташ ё нафаре, ки шояд бо вай пешакӣ маслиҳат кардааст, доруи қалбакиро меҳарӣ, ки он ҳатман ба дарди ту даво намешавад. Барояш муҳим ҳам нест, ки ту сиҳат шавӣ. Зеро ту пациент не, клиент ҳастӣ ва то охири умр бояд вобастаи духтур бошӣ. Ҳар қадар беморият кӯҳна (хронический) шавад, ҳамон қадар ту ғуломи ин "табиб" мегардӣ. Магар роҳат нест? Беморон бо як ишоратат тайёранд, ки ҳар коре бихоҳӣ бикунанд. Ба ин тарзи ҳаёт одат кардан бисёр осон аст. Бо ин бартарӣ аз ту, ӯ муқаррар месозад, ки зиндагии минбаъдаи ту чӣ гуна бояд бигзарад, дар вобастагӣ аз дору ё...

Дирӯз ба аёдати дӯсти беморам рафтам, ки як беаҳамиятии чунин табиб, аниқтараш тарҷумони табиб барои як умр аз ҳар ду чашм маҳрумаш кардааст. Хушбахтона, ё мутаассифона, ӯ дар хориҷи кишвар ҷарроҳӣ шудааст. Вале тарҷумон барояш нагуфтааст ё духтур бепарвой кардааст, ки аз парҳези баъди

ҷарроҳӣ ўро огоҳ накардаанд. Баъди ду моҳ, бо андак вайрон кардани парҳез ӯ ба қавле дар як они воҳид куллан оғиз мегардад. Дигар чизе кӯмакаш намекунад, яъне як инсони ҷавону тануманд, барои умре маъюбу дастнигар мемонаду "ҳеҷ обе сарашро намешӯяд". Ин ҳам далели мизочи доимӣ будани мо нест? Мисолҳои бешумори марги маризон бо айби як зумра табибон, маъюб мондан аз бепарвоии онҳо, ё кӯҳнадард (хронический) шудани як бемории оддӣ табобатшаванда ва умре вобастаи дору мондани одамон ҳазорҳост, вале касе асабҳои хешро хароб карда, пайи ин ноадолатиҳо намегардад.

Дору-бизнес, табиб-бизнесмен, бемор - мизоч ва пули меҳнатии хеле ками мардум сарчашмаи хушкнашавандаи бойшавии баъзе гурӯҳҳое, ки бадбахтии одамон барояшон меъёри зиндагӣ шудааст. Мо ҳамоно инро бо рӯҳафтодагӣ, вале ором қабул дорем. Зеро онҳо, ки акнун сарватманданд, ҳар даҳони барои гуфтани сухан кушодашудаеро дарҳол баста метавонанд, ҳатто муҳр мезананд, худӣ касро гунаҳгор карда метавонанд. Он гурӯҳҳо табиб, лаборатория ва соҳибони технологияи ташхисӣ бо ҳам ошноянд, якдигарро дастгирӣ мекунанд, собит мекунанд, ки бемор худаш гунаҳгор аст, мегӯянд мардум.

Як корманди прокуратура ба дӯшташ аз ниҳоди ҳарбии дигаре шикоят мекунад, вақте ки ин бадбахтӣ бо айби духтурон ба сари худам омаду фарзандам фавтид, хостам мӯйро аз хамир ҷудо кунам. Ба назарам исботаш хеле осон менамуд, вале ба "девори" мустаҳкаме бархӯрдм, ки ба ҷуз ақибнишинӣ роҳи дигаре намонд. Чун кампираки бечорае дуояшон кардам: "Илоҳо, аз фарзандонатон бубинед, зеро ман ҷигарбанд аз даст додам". Шарҳи дигаре зарурат надорад.

Як ҳамсинфам, ки барои табобат ба Ҳиндустон рафта буд, як далели аҷибро бароям гуфт. Тарҷумони Ҳинду, ки худ мусулмон аст, гуфтааст, ки тоҷирони дорувориҳои кишвари шумо аз кӯчаи вичдону имон ҳам нагузаштаанд. Барои он ки доруи бо нархи арзон бихаранд, ҳаҷроеро фармоиш медиҳанд, ки танҳо 15%-и он доруи. Ин амалро гуфтааст, он тарҷумон дар кирдори ягон тоҷири давлатҳои дигар надидаам. Ҳатто вақте пурсидам, ки наметарсед, ки ошкор шавед, посух додаанд, ки: "Всё под контролем, охир, агар ҳамон беморон сиҳат шаванд, бизнеси мо ба охир мерасад", - гуфтаанд онҳо. Ҳ шок шудани худро аз ин посухи тоҷирони мо изҳор дошта гиребон гирифта тавба кардааст.

Як замоне хеши як шиносам дорухонае дошт, ки баъдан аз он даст кашид.

ВА Ё БЕМОРИИ МАРДУ



БА ГЕНОФОНДИ Д МЕРАСОНАД

БА МАНФИАТИ КИСТ?



Ў ба ман гуфта буд, ки ҳар як доруяшро аз ёд медонад. Медонад, ки кадомаш қалбакисту кадомаш не. Илова кард, ки барои доруи асл худатон биёед, то бидиҳаматон, зеро аксар доруҳои дигарон ҳама қалбакианд. Ман дигар ба аптекаи ӯ нарафтам, зеро нафратам омад. Ку кафолате, ки ман ҳам барояш "клиент"-е беш нестам, Даҳшат? Вале бо воқеияти чандинсола, ки мо дорем тақрибан хӯ гирифтаем.

Маъракае нест, ки дар он перомуни тибу маориф одамон андешаҳои мусбиву манфии ҳешро изҳор накунад, зеро зиндагии мардуми оддӣ бештар атрофи ҳаминҳо чарх мезанад. Онҳо таҷҷуб мекунад, ки 20-30 сол муқаддам тиб то ин дараҷа тараққӣ накарда буд, вале бемориҳо зудтар ва бештар шифо меёфтанд. Ҳамагӣ чанд доруҳое буданд, ки қариб ҳама онҳоро аз ёд медонистанд ва аз чи гуна таъсир доштанишон ҳам огоҳӣ доштанд. Вале бемориҳо то ин андоза паҳншуда ва бемуолиҷа набуданд. Имрӯз бо ин ҳама тараққиёти илму техника, технологияи навтарин ва ҳазорҳо доруҳои навкашфшуда чаро шифоёбӣ камтару марғу кӯҳнабеморӣ бештар гаштааст?

Як мисоле аз таҷрибаи худ меорам. Дар Москва барои рафъи дард ба ман ҳаби (таблетка) "Ибуклин" таъин карданд. Баъди 20 дақиқаи ҳӯрдани як ҳаби он ман

то ду рӯзи дигар бедард мегаштам. Чун ба Ватан баргаштам он ҳабо ҳамон шуданд ва ду бори дигар аз доруҳонаҳои ин ҷо айнан ҳамон "Ибуклин"-ро харидам. Дору тақрибан баъди як соат дарди маро каме сабук мекард, вале барои чанд соат. Суоле домангирам мегардад, ки як доруст, чаро ду ҳел таъсир дорад? Баъди нақли он дӯстам фаҳмидам, ки гӯё агар дар таркиби ҳаби доруҳонаҳои мо 15-20 фоизаш дору бошад, пас вой бар ҳоли меъдаҳои мо, ки мушт-мушт беҳуда бӯру крахмал меҳӯрем.

Дар кишвари мо меғӯянд тибби ройгонро ҳанӯз батамом аз байн набурдаанд. Вале касе ёд дорад, ки доруи ройгони аз кишвари дигар кумакшуда ва ё кадом корашро дар бемористон бе пул анҷом дода бошад? суол мекунад яке аз ман.

Дар ҳоле, ки бахил (чуроби клиёнкагӣ), ки дар тамоми олам ба хотири гигиена, тозагии беморхонаву бемористонхост "бизнес"-и фаррошон ва шлагбауму таваққуфгоҳи мошинҳо дар беморхонаҳо сарчашмаи даромади даҳҳо одамон аст, мо метавонем орзуи тараҳхуми баъзе табибонро кунем?

"Саломатии миллат боигарии давлат" шиори қадимааст, ки мо замоне ба он эътимод доштем. Имрӯзҳо ҳам он дар шпорҳо навишта мешавад. Вале садҳову ҳазорон мисолҳои рӯирифт

шудани беморон ба хоҳири табобат, ки сарчашмаи боигарии ҷаллобону қаллобони ин соҳа гаштааст, магар хатар ба ояндаи миллат надорад? Дорад!

Зеро агар камбағале имрӯз бо сабаби гаронии арзиши дору ва табобат як вируси гузарондари табобат намекунад, ӯ барои аҳли ҷомеа хатарнок аст. Ё зане, ки аз тангдастӣ даҳҳо бемориҳои хроникӣ хешро бемуолиҷа мемонад, фарзанде таваллуд мекунад, ки модарзод бемор аст ва ӯ тавассути ирс (ген) ин беморию ба даҳҳо пушташ интиқол медиҳад.

Миллат - ин чанд нафар тоҷир, псевдодухтур ё доруфурӯш нест. Миллат ин зиёда аз 8 миллион нафар аст.

Мо намеҳохем як ниҳоди масъул ва ё тамоми духтуронро бо ин ҷурм айбдор кунем, вале мутаассифона аз рӯ ба афзоиш ёфтани ин тамоюл низ чашм пӯшида намешавад ва бо ҳамин уммед ҳам менависем, ки ниҳоди масъул аз пайи ислоҳи ин мушкилот шавад. Вагарна вазифаи васоити ахбори омма ба мардум дастрас кардани иттилоъ ва ба вучуд овардани афкори ҷомеа аст. Акнун ҷомеа ва хоса дастандаркорони соҳаро мебояд, ки фикр кунанд. Шарт нест, ки ном ба ном бигӯем, ки чунин табибон ё савдогарони дору кихоянд. Ба доно як ишорат гуфтаанд. Ё не?

Шояд хонандаи азиз, не, аниқтараш онҳое, ки ошкоро гуфтани он чизе, ки мавзӯи ғайбати ҳар як маҳфил аст, сахташон мерасад, шояд бигӯянд, ки чаро мисолҳои мушаххастар ё ашхоси гунаҳгорро рӯирифт нанавиштааст, муаллиф? Дуруст. Вале шумо ҳам ин ҳамаро медонед, вале чаро теша ба решаи худ мезанед хомӯшед? Аз хиёнат ба насли имрӯзу оянда бояд тарсид, на аз ошкоро гуфтани дардҳои ҷомеа, ин як. Дуввум ин ки ин вазифаи журналистон

нест, ки ҷинойткоронро ошкор кунанд ё касеро ҷазо бидиҳанду ба ҷавобгарӣ бикашанд. Вазифаи рӯзноманигор инъикоси ҳаёти ҷомеа аст, ки бархе аз мушкилоти он ин ҷо ба таври умумӣ ёдрас гардид. То масъулино ба ҷунбиш биёрад. То онҳое, ки масъулияти сиҳати миллат, саломатии мардум ва ба оянда "мерос" нагузоштани ирсияти беморро доранд, пайи иҷрои вазоифи худ бигарданду биандешанд, ки имрӯз бояд "STOP" гуфт ва аз пагоҳ сар карда барои хиёнат накардан ба касбу вазифаи хеш кореро амали бояд намуд.

Ин чанд лаҳзае, ки онҳоро бо даҳҳо мисолҳои мушаххас "мустаҳкам" кардан мумкин буд, ба он хотир дар чунин шакл иншо ва пешниҳод гардид, ки мову шуморо ба андеша водор кунад. Ба андешаи фардои мо.

Ташхиси саривақтии беморӣ, ё нодуруст муайян кардани он яке аз сарчашмаҳои муо-

ба хориҷа мебаромадаро шояд ба ватан бармегардонад. Масъалаи дар хориҷа неву дар кишвар табобат гирифтани мансабдорону сарватмандонро Сарвари давлат борҳо таъкид кардаанд. Зеро ин ҳам зарбаи калонест ба буҷаи кишвар. Суоле мардуми оддиро домангир аст, ки моро ҳам ба андеша водор месозад. Агар тибби мо ҳақиқист, табибони мо бовиҷдонанд, ташхисгоҳҳои мо дурусткоранд ва доруҳои мо қалбакӣ нестанд, пас чаро онҳое, ки худро бой ҳисоб мекунад, имконияте доранд ё дар мақоме ҳастанд ҳатман дар хориҷа табобат мегиранд? Ё тибби мо тибби камбағалон аст ё маризҳои бечорагон манбаи даромади муфт аст?

Эй кош тибби мо тибби камбағалон мебуд, зеро онҳо дар ҷомеа бештаранду ниёзмандҳои бештаре ба табибон доранд. Хоса пирону барҷомондагон, ки дигар бе пизишку бе дору дармон зистанишон ғайриимкон аст, - даст ба дуо мебардорад, ҳолаи Саврӣ, аз доруҳона баромада, ки нафақааш барои давои як дардаш ҳам намерасад.

Вале ҳола ҳайрон аст, ки дар кӯчаҳои шаҳри Душанбе ба як мағозаи хӯрокворӣ 3-4 доруҳона рост меояду бизнеси ҳамаи онҳо муваффақ аст. Чаро мардуми мо аз ғизо дида

бештар дору меҳӯранд? Перомуни бемории мардумӣ шудани чанд навъи касалҳо аз ҷумла бемории қанд ва фишорбаландии кӯдакон (черепное давление), ҷоғар, хаставии асабҳо, фишорбаландиву бемориҳои қалб ва бемориҳои вирусдор ё гепатитҳо, ки афзояндаву ба таври ҳайратовар паҳн мегарданд, бояд сар ба зонуи андеша гузошт, ки чаро онҳо рӯз аз рӯз бештар мешаванд. Ё ин роҳи дигарӣ бойшавист ё беҳунариву бесаводии бархе аз табибон? Кӣ бояд сари ин чиз андеша кунад? Кӣ бояд таҳлилҳо кунад, паҳӯишҳо гузаронад, ҳулосаҳо барорад, ба Ҳукумат барномаҳои пешниҳод кунад. Проектҳои бойшавӣ не, барномаҳои раҳӣ. Раҳиҳои миллат, мардум ва ояндагон аз хатари таҳдидкунандаи бемориҳои ирсӣ.

Ҳуриннисо АЛИЗОДА

PS: Ин ҳама аз гуфтаҳои одамони аниқ, мушоҳидаҳои муаллиф ва дар амал дидаҳои ӯ ва онҳо навишта шудааст, вале ин маънои онро надорад, ки ҳамаи табибон бевиҷдону системаи тибби мо пурра аз даст рафтааст. Табибони хубу воқеӣ ҳоло ҳам дар ҷомеа кам нестанд. Ҷомеа низ дар асоси меҳнати ҳалоли онҳо ба пуррагӣ бемор нашудааст. Вале он мушкилоти ин ҷо зикршуда ва боз чандин паҳлӯҳои ногуфтаи он воқеан доғҳои

зиндагии моанд, ки нозудудани онҳо дар оянда сиёҳҳои бештаре хоҳанд шуд. Ҳар мушкиле, ки зиндагии моро ночӯр месозад, тахти назорати "Минбари халқ" - рӯзномаи ҲХДТ хоҳад буд. Дар ислоҳи онҳо моро ҳамроҳӣ кунед. Ин минбари шумост, "Минбари халқ" минбар барои ибрази андешаҳои миллист. Ва боз ҳам ин суол матраҳ аст, ки "Саломатии миллат боигарии давлат"-и бошад, пас "Бемории миллат боигарӣ"-и кист?

ÀZ ÈÄ Î ÐÀ: *Роҳбари Давлат пайғаста дар баромадҳои худ роҷеъ ба масоили сиҳати омма ва ҳифзи генофонди милли таваҷҷӯҳи махсус зоҳир менамоянд. Дар ин замина ҳафтавори мо низ тасмим гирифтааст, ки ба баъзе паҳлӯҳои ин масъалаи муҳим рӯшанӣ андозад ва дар ин росто матлаби мазкурро нашр намуда, омода аст, ки назари мутахассисони варзидаи коршиносонро дар ин хусус инъикос кунад.*

ОЯНДАИ МУНОСИБОТИ МАСКАВ ВА АНКАРА НОРЎШАН АСТ

Часади Олег Пешков, қаҳрамони Русия ва командири ҳавопаймои сарнагуншуда дар марзи Сурия ва Туркия ба намояндагони Вазорати хориҷаи ин кишвар дода шуд. Аҳмад Довутоғлу, сарвазири Туркия гуфт, часади пилоти ҳавопаймои русии СУ-24, ки бо "ташаббуси Туркия" субҳи 29 ноябр ба вилояти марзии Ҳатай оварда шуда буд, аз ин ҷо рӯзи сешанбе, аввали декабр ба Русия фиристода шуд.

ТУРКИЯ ин ҳавопайморо 24 ноябр дар ҳарими ҳавоии Сурия сарнагун карда. Аммо мақомоти Анкара иддао мекунанд, ки ин ҳавопаймо ба ҳушдорҳои тақрири нерӯҳои Туркия гӯш навода, ба ҳарими ҳавоии Туркия ворид шуд, ки дар пайи он мавриди ҳамлаи ҳавопаймои қиркунандаи F-16, ки сохти Америка аст, қарор гирифт.

Ду пилоти ҳавопаймо, ки бо чатр аз ҳавопаймо парида буданд, дар ҳаво ҳадафи тири ҷангиёни гурӯҳи исломӣ дар қаламрави Сурия қарор гирифта ва яке кушта шуд. Баъдтар нафаре аз аъзои ин гурӯҳ, ки шаҳрванди Туркия аст, дар ҳузури хабарнигорон худситой кард, ки пилоти русро ӯ куштааст.

Ин ҳодиса, ки боиси сардии равобити Русия ва Туркия шуд, дар ҷомеаи ҷаҳонӣ ҳам боиси ташвиш гардид ва аз сӯи баъзе аз таҳлилгарон тахмин мешуд, ки мумкин аст, баҳонае барои огози як ҷанги густурда дар минтақа шавад.

Вазорати қорҳои хориҷаи Тоҷикистон ҳодисаи сарнагун кардани ҳавопаймои ҷарбии Русияро, ки дар амалиёти зиддитеррористӣ иштирок мекард, бо андӯҳ қабул намуда, ба ҳешовандону наздикони хизматчиёни ҷарбии ҳалокшуда ихёри тасаллият кард.

Дар ин изҳорот омадааст, ки "Тоҷикистон бо ҳамраъӣ, ваҳдат ва дастгирии мутақобил дар мубориза бо терроризм дар сатҳи байналмилалӣ ва ҷавоби маҷмӯӣ ба душмани муштарак-терроризми ҷаҳониро муҳим медонад.

Тоҷикистон ибрози умедворӣ кард, ки ин ҳодиса ҳолисона арзёбӣ шуда, муносибати тезтунди Русия ва Туркия ба эътидол меояд".

Чун дар сиёсат ҳеҷ амале тасодуф нест, баъзеҳо ин ҳодисаро аз қабл тароҳишуда ва мақсади онро ба ҳар васила пешгирӣ аз нуфузу ҷойгоҳи Русия дар амалиёти зиддитеррористӣ дар ҳоки Сурия медонанд.

Масалан бар асари ин ҳодиса буд, ки сафари Ф. Олланд, президенти Франция ба Маскав бо натиҷаи андак поён ёфт ва кадом созише дар заминаи эътилофи нави мубориза бо ҷангиёни исломӣ дар Сурия ҳосил нагардид.

Аммо натиҷаи асосии ин рӯйдоди нохуш он буд, ки муносибатҳои то ба ҳол дӯстона ва дар ҳоли тавсияи Маскав ва Анкара якбора сард шуд.

Ду кишваре, ки дар сатҳи беш аз 34,1 миллиард доллар ҳаҷми равобити тиҷоратӣ доштанд, бо эълони таҳрим ва худдорӣ аз идомаи равобит дар шакли пешин мумкин аст, ба мушкилоте дар ҳамкорӣҳои иқтисодӣ ва тиҷоратии худ рӯ ба рӯ шаванд.

Маскав, ки аз ин мизони равобит 24,9 миллиард доллар содирот ба Туркияро дошт, якбора тасмим қатъи чандин барномаҳои сармоягузорӣ дар Туркияро гирифт.

В.Путин ин иқдоми Туркияро, зарбае аз пушт донист ва хостори аз нав дида баромадани тамоми тарҳҳои ҳамкорӣ бо

ин кишвар шуд. Аз байн бурдани низомии бераводид бо Туркия ва қатъи ҳамкорӣ дар бахши туризм, аз ҷумлаи соҳаҳои аст, ки Русия эълони қатъи ҳамкорӣ кард.

Бино ба гузоришҳо фақат дар бахши сайёҳӣ Туркия дар муддати 10 соли гузашта қариб 50 миллиард доллар аз ҳисоби сайёҳони рус даромад кардааст. Аммо дар яке аз ҷаласаҳои ахири Думаи давлатии Русия эълон шуд, ки бинобар дар оғуши терроризм будани Туркия аз сафар ба Туркия худдорӣ шавад.

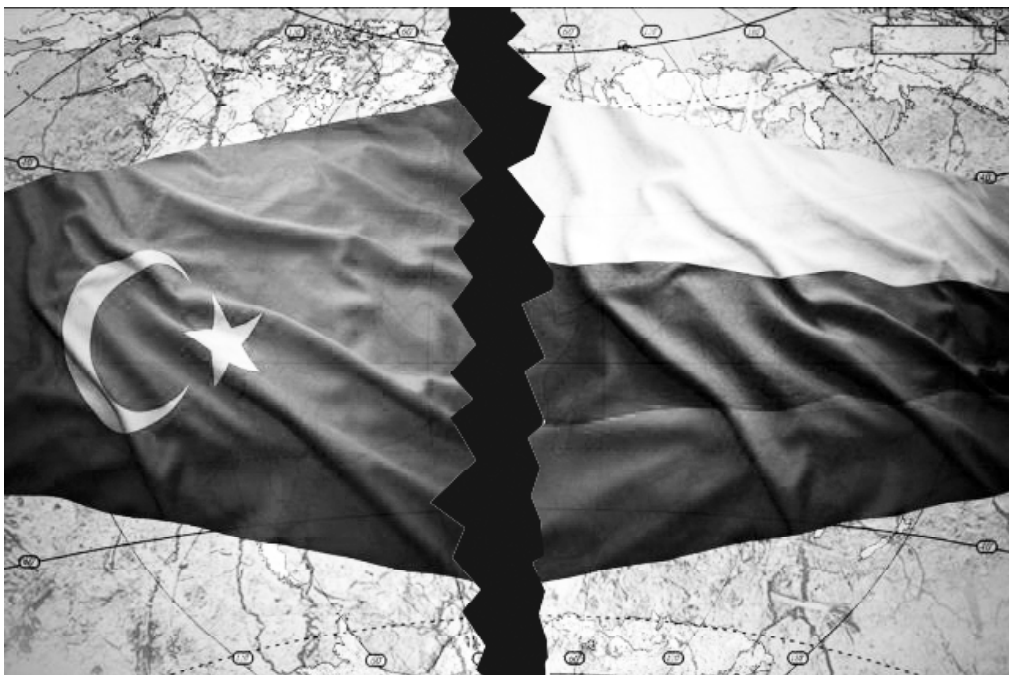
Ҳамзамон бо ин иқдом кумитаи варзиши Русия ҳам дастур додааст, ки гурӯҳҳои варзишии ин кишвар ба далели

паёмади чунин амал эътибор наводанд.

Чунин ба назар мерасад, ки Туркия аз замони вуруди нерӯҳои рус ба Сурия ва ҳамроҳ шудани ин кишвар ба эътилофи зидди террористӣ чандон хуш ҳол набуда ва парвози озоди ҳавопаймоҳои Русияро қабул надорад. Бисёриҳо бар ин ақида ҳастанд, ки Туркия минтақаҳои сарҳади Сурияро кайҳо ҳамчун қаламрави худ медонад ва дар оянда талош хоҳад кард, ки ба нуфузу ҳузури ҳар кишвари дигар дар ин бахши кишвари ҳамсояаш роҳ надиҳад.

Аз ҳамин минтақа аст, ки нафти арзони Давлати исломӣ ба ҳоки Туркия ворид ва баъд ба кишварҳои дигар бурда мешавад. Бар асоси гузоришҳо, Туркия ҳар баррел нафти воридшударо ба нархи 20 доллар меҳарад, ки аз нархи бозор хеле арзон аст. Дар сурати аз даст додани назорати ин роҳи марзӣ Анкара аз як манбаи дигари даромад маҳрум мешавад.

Бинобар ин ояндаи муносибатҳои Русия ва Туркия чандон рӯшан нест. Маскав бо ҷиддӣ гирифтани ин бухрон дар



хатарнок будан аз баргузори даврҳои таъминӣ дар варзишгоҳҳои Анталия худдорӣ кунанд.

Гуфта мешавад, Туркия аз ин ҳисоб ҳам солоне қариб сад миллион евро даромад мегирифт. Ҳукумати Русия инчунин ба қорхона ва ширкатҳои дохилии кишвар супориш дод, ки аз қабули қоргарон ва мутахассисони турк даст кашад. Дар ҳамин ҳол, бисёре аз тоҷикҳои, ки дар қаламрави Русия қор мекунанд, меғунанд, ки то замони ҳамла ба ҳавопаймои шаҳрвандони Туркия дар ҳоки ин кишвар вазъияти хеле беҳтар аз шаҳрвандони муҳоҷири воридшуда аз баъзе кишварҳои ИДМ-ро доштанд.

Ҳодисаи зидди ҳавопаймои Русия аз қабл тарҳрезӣ шуда буд?

Рӯзномаи сертиражи "Комсомольская правда" 19 октябр, ё беш аз як моҳ қабл аз ҳодисаи зада афтондани ҳавопаймои ҷарбии Русия хабареро бо таъия ба манбаъҳои худ ҷоп карда буд, ки дар он ҳушдор дода мешуд: Анкара дар ҳоки Сурия иғвоеро бар зидди нерӯҳои ҳавоии рус тарҳрезӣ мекунанд.

Даря Асламова, хабарнигори ин рӯзнома зимни шарҳи ин матлаб ба хабарнигорон изҳор кард, ки ин матлаб он замон бар асоси номаи махфӣи дастрасшуда аз дӯстони туркиаш таҳия ва нашр шуда буд. Аммо бисёриҳо ин хабарро беасос ва бофтаи хабарнигор хонда, ба

моҳҳои наздик аз ҳар гуна равобити расмӣ дар сатҳи баланд худдорӣ хоҳад кард.

Туркия аз иттифоқиёни Америка ва узви НАТО буда, ҳамзамон сиёсатҳои Анкара дар Сурия аз сӯи Арабистони Саудӣ, Исроил ва бештари кишварҳои Аврупо дастгирӣ меёбад. Аз эҳтимол дур нест, ки дар сурати ҳар навъ иқдоми ҷарбии Маскав Анкара бо ворид кардани нерӯҳои ба минтақаи марзии Сурия, ки дар ҷор соли ҷанг дар ин кишвар таҳти назорат дорад, эълони ташкили як минтақаи амнро кунад.

Аз тарафи дигар, Маскав қабл аз он ки иқдоми саҳттари ҷарбӣ дар муқобили Анкара раво бинад, андеша хоҳад кард, ки ҳатто ғимоят аз ҷараёнҳои ҷудоихоҳӣ курд ҳам дар ҳоки Туркия барои оянда чандон натиҷаи қобили қабул нахоҳад дод.

Зеро дар чунин ҳолат, Туркия бо тағйири вазъият боз ҳам аз нерӯҳои ғайрирасмиву тундравии мавҷуд дар Қарғоз ва Осиёи Марказӣ ғимоят мекунанд. Дар ҳоле, ки баъзе аз ин ҷараёнҳо дар ду даҳсолаи баъд аз шикасти Иттиҳоди Шӯравӣ ҳам аз пуштибонии Анкара бархурдор буданд, вале дар сурати таҳаввулоти дигар ин дастгирӣ бештар ва ошқортар хоҳад шуд.

Солех АБДУЛАЗИЗ

ПУТИН: ҲАВОПАЙМОИ СУ-24 БАРОИ ТОЗА КАРДАНИ РОҶИ ҚОҶОҶИЁНИ НЕФТ САРНАГУН ШУД

Русия бо асос тахмин мекунанд, ки сабаби ҳамла ва сарнагунии Су-24 аз сӯи Туркия таъмини беҳатарии роҳи қоҷоқи нафти аз Сурия ба Туркия буд.

Президенти Федератсияи Русия Владимир Путин дар ин бора дар поёни конференси байналмилалӣ пешгирӣ аз гармшавии иқлим дар Париж бо хабарнигорон суҳбат кард.

Бинобар гузориши манбаъҳои расмӣ, президенти Русия тавзеҳ дод, ки иттилооти иловагиро дар робита ба ин ҳодиса дар ихтиёр дорад, ки нафти аз маҳали таҳти назорати ҷангиёни Давлати исломӣ ва дигар гурӯҳҳои террористӣ ба дастомеда ба миқдори зиёд ба қаламрави Туркия интиқол мешавад.

Ӯ таъкид кард, ки "мо тамоми асосро дорем, тахмин кунем, ки тасмим барои ҳамла ба ҳавопаймои русӣ ва аз байн бурдани он талоше барои таъмини беҳатарии роҳи интиқоли нафти ба Туркия гирифта шудааст. Қоҷоқчиёни нафти Сурияро, ба бандарҳои Туркия мекашонанд ва аз ин ҷо бо танкерҳо ба кишварҳои дигар содирот мешавад. Даъвои ғимоят аз туркоманҳо бошад, танҳо баҳона асту бас".

Президенти Русия гуфт, дар дидор ва суҳбатҳо бо ҳамтоёнаш, ки дар ҷараёни ин ҳамоиш дошт, бар ин нукта ишора карданд, ки зарурате барои ҳамла ва аз байн бурдани ҳавопаймо набуд, зеро ин ҳавопаймои беҳимояти бомбаафкан ҳолӣ буд ва ба амнияти Туркия ҳеҷ таҳдид намекард.

Ин мақоми олии Русия таъкид кард, ки "Мо ин суҳанонро ҳам аз мақомоти турк шунидем, ки тасмими ҳамла ба ҳавопаймои Русияро Президенти Туркия не, балки шахсони дигар гирифтаанд. Барои мо ҳоло ин бисёр муҳим нест. Муҳим ин аст, ки дар натиҷаи ин амали ҷиноӣ ду ҷарбии мо: командири экипажи ҳавопаймо ва як сарбози қувваҳои баҳрӣ, ки шомии гурӯҳи наҷот буд, кушта шуданд. Тарроҳони ҷиноят ҷавоби амали худро бояд диҳанд."

НАЗАРБОВЕВ ВА АЛИЕВ РУСИЯВУ ТУРКИЯРО ОШТӢ МЕДИҲАНД?

Президентҳои Қазоқистону Озарбойҷон пешниҳод намудаанд, ки барои раҳой аз бухрон дар муносиботи Маскав ва Анкара бояд аз роҳҳои муассир истифода шавад.

Ба ақидаи Н.Назарбоев ва И.Алиев, ин бухрон, ки дар пайи сарнагун шудани ҳавопаймои бомбаафкани Су-24 Русия аз сӯи ҳавопаймои қиркунандаи Туркия пеш омадааст, ба амният ва суботи тамоми минтақа таҳдид хоҳад кард.

Хабаргузориҳо бо баёни ин матлаб афзудаанд, ки аз ҷумлаи президенти Қазоқистон пешниҳод намудааст: "Ҷиҳати таҳқиқи ин ҳодиса ибтидо комиссияи босалоҳияти ду кишвар ташкил бояд шавад, то иддаҳои ҳар ду тарафро дақиқ бисанҷад. Ин комиссия ҳарчӣ зуд, сабабҳои руҳ додани ҳодиса бозрасӣ кунад. Бар асоси хулосаи комиссияи шахсони гунаҳкор бояд ҷазо гиранд. Тарафи гунаҳкор ба гуноҳи худ иқдор кунанд ва муносибатҳои дучониба аз сар гирифта шавад.

Президенти Озарбойҷон Илҳом Алиев, омодагии худро барои нақши миёнаравӣ байни Анкара ва Маскав дар дидори худ бо вазири қорҳои хориҷаи Туркия М.Чавушоглу рӯзи ҷумъаи гузашта дар Боку эълон кард.

Озарбойҷон ва Қазоқистон ду кишвари аъзои Иттиҳоди кишварҳои туркзавон буда ва бо Русия ҳамсарҳад мебошанд.

Ин кишварҳо инчунин равобити наздикии сиёсату тиҷоратӣ бо Русия доранд.

ВОКЕАН, ин ҳарду барои ҷомеа хатарноканд. Атеизми ҷанговар дар солҳои сиюми асри XX боиси нобуд шудани ҳазорҳо ҷилд китобҳои илмӣ ва адабӣ, динӣ ахлоқӣ ва зиндонӣ бадарғашии олимону равшанфикрони миллати мо гашта буд. Ман соли 2009 барои аёдати амаку аммаам, ки беш аз 70 сол ҳамадигарро надида будем, ба Афғонистон рафтам. Деҳоти он ба Тоҷикистони солҳои 40-50-уми асри гузашта шабоҳат дошт. Хоҳаҳои похсагии бе шифер, роҳҳои байнидеҳаҳо лой (бе санғарш), хонаҳо бебарқ. Мактаб дар 7-8 деҳа якто. Аксар мардум на саводи динӣ доранду на дунявӣ. Зеро кашмакашу гурӯҳбозиҳои сиёҳбадастон имкон намедиданд, ки мардум бо хотири осуда фарзандонашонро ба мактаб гузоранд. Аз тарси "Толибон" муаллимон ҳам касби худро дигар карданд. Мардум ҳамеша дар ташвиш, ки мабоду дар бозор, масҷид ва ё мактаб таркиш нашавад. Бисёриҳо баъди суҳбат рӯирифт ба мо меғуфтанд, ки **"ҳарчанд Шумо 70 сол зери султаи шӯравӣ будед, лекин мебинем, ки нисбат ба мо дар аҳкоми шариат олимтар ҳастед"**.

Мардуми Афғонистон аксарият дар мазҳаби Имоми Аъзам раҳматуллоҳу алайҳ ва ҳазораҳо пайрави мазҳаби шиаву як қисмати Бадахшон пайрави исмоилия ҳастанд. Сад солаҳо пайравони ин мазҳабо канори ҳам дӯстона зиндагӣ мекарданд. Баъд аз он ки бо даҳолати кишварҳои хориҷӣ дар Афғонистон миёни гурӯҳи ҳизбҳои ин кишвар мубориза авҷ гирифт, ҳар ҳизб номи "Ислом"-ро дар худ ҳаспонади, меҳост тарафдоронашро зиёд кунад. Вале ягонтои ин ҳизбҳо зиндагии мардуми Афғонистонро беҳ накард, саводашонро зиёд нанамуд, сулҳу амонӣ наовард. Танҳо исломро бадном карданду мусулмононро дар бисёр кишварҳо ҳиҷолатзада сохтанд. Инро С. Фаттоҳзода низ таъкид кардааст: **"Имрӯз мебинем, ки дар тамоми дунё зухуроти исломбадбинӣ доман паҳн карда истодааст"**.

Дар Афғонистон мардум ба тинҷию озоиштагии Тоҷикистон ҳава мекарданд. Ман барои 1 моҳ равондид гирифта будам, вале аз як ҳафта зиёд дар Афғонистон истода натавониста, ба Тоҷикистони азиз баргаштам. Ин тинҷиву озоиштагии ватанамонро ба ягон чиз баробар намекунам. Худованди Қарим дар Қуръони Маҷид фармудааст: **"Вас сулҳу хайр"** (Сулҳ беҳтар аст). Он ҷое, ки сулҳ аст, ибодат бо ҳузури дил, бидуни тарсу изтироб сурат мегирад. Сулҳ бошад барои илм омӯختан шароит фароҳам меояд. Дар ҷое, ки ҷанг аст, на масҷид обод асту на мадраса. Шайх Фаридулдини Аттори Вали мефармояд:

Бо тани фориғ чу бошӣ
тандуруст,
Дигар аз дунё набояд
ҳеч ҳуст.

С.Фаттоҳзода дар идомаи суҳбат дуруст таъкид намудааст: **"Ба андешаи ман Ислоҳамчун таълимоти ахлоқӣ, ки талқинкунандаи принципҳои**

Харчанд синнам ба 85 расида бошад ҳам, шукри Худо бе айнак китобу рӯзнама меҳонам. Қариб 30 сол ҳамчун хаткашон дар шуъбаи алоқаи Чавонони ноҳияи Ҳисор адои вазифа намудаам. Аз ин рӯ, то ҳол ба хондани рӯзнамаҳо шавқ дорам. Дар шумораи №46-и рӯномаи "Минбари халқ" мусоҳибаи хабарнигори "Азия-плюс" Зебо Тоҷибоева бо муовини якуми Раиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон Саидмурод Фаттоҳзода чоп шуда буд. С. Фаттоҳзода дар мусоҳибааш гуфтааст, ки "бояд мо муҳолифи идеологияи радикалии Ислоҳ ва атеизми ҷанговар бошем".

СУЛҲ ҚАРДАН ЯК ШУЪБАИ НУБУВВАТ АСТ

4

MAV'ZŪI PŪ'Z

Mustigapurna
11.500g (10.25)
N=46 (10.25)

МО МУҚОБИЛИ ИСЛОМИ РАДИКАЛӢ ВА АТЕИЗМИ ҶАНГОВАР ҲАСТЕМ



Муовини якуми Раиси Ҳизби Халқии Девлоқригии Тоҷикистон, собиқ муовини давлати Президент Саидмурод Фаттоҳовро зинти як мусоҳиба бо муҳаббири шаирани "Азиятлоқ" дар бораи сифишавии ҷислом ва оқибатҳои он, дигаргунҳои назариёти Нурий, ришу ҳисоб, ҳиёлати Ҳочӣ Ҳалим, собиқ қумондони ОМОН ва дигар масъалаҳои муҳими рӯз ибрози назар намуд.

х.оботи парламенти гузаш-
таротанро ба дадаи қарин-
носони маҳалли нисбатан
эрод гирифтаанд. Шумо ба
таненди онҳо чӣ посух меди-
ҳад?

— Мы обязательно найдем
Билла и выясним, что такое «за-
прещенная зона», — говорит
Кэти. Выходит, мушкетеры изде-
вались, но ослепли ослепительными
мушкетерскими белесостями, ише-
миками бы «пушай» или «пушуй!» или
иногда «пушай». Углубились, по-
добно мадам де Ментено, в базис
пушкунитилизма, базиса белыми
Билла, чьи издевательские, «пушай»
и «пушуй» хаскиро не могли

[illegible][illegible]

волои ахлоқӣ мебошад, ба мардум таъсири бузург мерасонад. Чаро мо ин нерӯро барои тарбияи ҷавонон истифода намекунем?".

Худованди Таборак ва Таъоло дар сураи "Тавба" ояти 71 мефармояд: **"Мардони боимон ва занони боимон миёни ҳам дӯст ҳастанд. Онҳо ҳамдигарро амри маъруф (ба корҳои нек амр) мекунанд ва аз бадӣ манъ менамоянд".**

Ҳар кадоми мо, ки худро муъмин мешуморем, бояд нисбат ба тақдири ҳамдигар бепарво набошем. Ҳамдигарро ба кори нек даъват кунем, дар кори нек ба якдигар мадад расонем ва аз корҳои бад, гуноҳ ва ҷиноят якдигарро манъ намоем. Бисёр вақт аз телевизион мебинем, аз радио мешунавем ва аз рӯзномаҳо меҳонем, ки иддае аз ҷавонони аз Ислмо ноогоҳ ба Сурия гӯё ба ҷиҳод рафтаанд. Онҳо бо кӣ ҷиҳод мекунанд? Ман соли 1996 тавассути Эрон, Туркия, Сурия ва Урдун ба ҳаҷ рафта будам. Сурия як кишвари обод, мардумаш меҳрубону меҳмондуст ва меҳнатӣ буд. Саҳро сол шиаву сунний, насрониву зидӣ, арабу форс, курду туркман дар як кишвари ором зиндагӣ мекарданд. Бо даҳолати кишварҳои бегона гурӯҳҳои зиёди ифротии террористӣ ба ин сарзамини бостонӣ ворид шуда, зиндагии осудаи сурия-

гиҳоро ба мотам табдил до-
данд. Мардуми қатории Сурия
ҳазорон бор аз чунин ҳомиёни
дину "ҷиҳодчиён"-и бемазҳаб
безор аст. Акнун солҳои зиёд
лозим аст, ки дар ин сарзамин
осоиштагӣ ҳукмфармо шаваду
мардум нафаси осуда кашад.
Чандин шахрвандони ҷавони
кишвари мо низ мутаассифона,
қурбони ин дасисаҳо шуда, па-
дару модари пир ва зану фар-
зандонро монда, дар Сурия бе
ному нишон гаштанд. Агар
онҳо Исломо аз ашхоси бе-
мазҳаб нею назди олимони
ҳақиқӣ меомӯхтанд, ба чунин
роҳи хато намерафтанд. Аз
ҳазрати Абдуллоҳ ибни Умар
(р) нақл аст, ки шахсе назди
Расули Худо (с) омада, арз
намуд: Ё Расулуллоҳ (с), ман
иродаи ҷиҳод дорам.

Он ҳазрат (с) пурсиданд:-
Падару модарат зиндаанд?
Ў ҷавоб дод: -Бале, зинда-
анд.

Расулуллоҳ (с) фармуданд:-
Дар риояи ҳаққи онҳо ҷиҳод
(кӯшиш, ҷидду ҷаҳд) кун.

Шайх Абуллайси Самарқандӣ (р) мефармоянд: "Аз ин ҳадис маълум гардид, ки хизмати падару модар аз ҷиҳод афзалту беҳтар аст. Зеро чаноби Расули Худо (с) барояш ҳукм дод, ки ҷиҳодно тарк кунад ва хизмати падару модарро намояд".

Дигар ин ки ин гурӯҳҳои си-
лоҳбадаст чӣ дар Афғонистон

ва ҷӣ дар Ироқу Сурия нисбат ба мардуми бе силоҳ зулм мекунанд ва зулм дар ислом гуноҳи кабира ба ҳисоб меравад. Аз ҳазрати Абубакри Вароқ раҳматуллоҳи алайҳ нақл шудааст, ки **"зулм кардан бар бандাগони Худованд аксаран имонро аз қалби муъмин берун мекунад"**.

Хазрати Муҳаммад (с) фармуданд, ки "аз Худованд битарсед! Як муъмин бар муъмини дигар зулм накунад! Агар ин корро қардед, мазлум рӯзи қиёмат аз зolim бадал (иваз) хоҳад гирифт".

С. Фаттоҳзода дар мусоҳибаи худ инчунин аз хизматҳои Сардори давлат Эмомалӣ Раҳмон дар бораи истиқрори сулҳ ёдвар шуда, таъкид намудааст, ки пешвоёни дигари Осиёи Марказӣ мамлакати худро аз рӯи мерос гирифтаанд. Аммо Эмомалӣ Раҳмон дар даврае роҳбарии кишварро ба уҳда гирифт, ки ба мамлакат аз бесоҳибӣ хавфи парокандашавӣ таҳдид мекард. Гурӯҳҳои силоҳбадаст аз беҳокимиятӣ истифода бурда, дуздӣю ғоратгарӣ менамуданд. Эмомалӣ Раҳмон гузаштҳои зиёде карда, ба барқарорӣи сулҳ ва тинҷии мамлакат ноил гардид. Ин хизмати бузурге дар назди миллат аст. Дар китоби "Танбеҳул ғофил"-и Шайх Абуллайси Самарқандӣ ин ҳадиси Расули Акрам (с) зикр шудааст: **"Сулҳ**

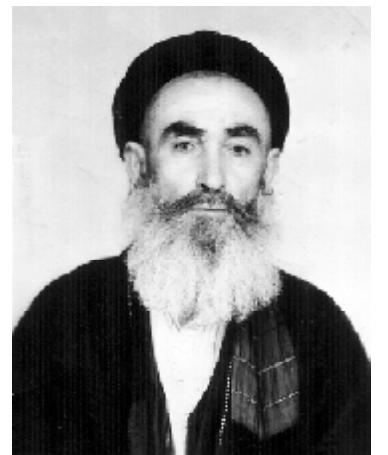
кардан миёни мардум шуъбае аз шуъбаҳои нубувват мебошад. Мардумро ба сӯи ҷанг кардан тарғиб додан бошад аз ҷодугарӣ аст". Дар ҳадиш дигар омадааст: "Назди Худованд беҳтарин аҷр (савоб) барои касе аст, ки ғоибдан вай ба мардум мерасад. Ва қурбат (наздик будан) ба Худованд рӯзи Қиёмат барои касе ҳосил мешавад, ки миёни мардум сулҳ мекунад".

Боре ҳазрати Муҳаммад (с)
аз саҳобагон пурсиданд: "Оё
бароятон як садакаи осонро
нишон надихам, ки писанди-
даи Худои таъоло низ ҳаст?"

Саҳобагон арз намуданд,
ки "Ҳатман нишон диҳед, эй
Расули Худо (с)."

Ҳазрати Муҳаммад (с) фармуданд: - Он садақа ин аст, ки ҳар гоҳ мардум миёни худ робитаро қатъ кунанд (қаҳрию ҷангӣ бошанд), пас миёни онҳо сулҳ кунад.

Яъне, миёни ду чангӣ сулҳ кардан ба қавли Расули Худо (с) садақаи осонтарин маҳсуб меёфтааст. Солҳост, ки мардуди Афғонистон, Ироқ, Сурия, Либия, Нигерия орзу доранд, ки дигар садои тирпаррониро на шунаванд. Вале роҳбарони кишваронашон бо гурӯҳҳои муҳолифи ин кишварҳо ҳеҷ забон намеёбанд. Аз ин рӯ, аз касофати чанг ҳазорон кӯдакон ятим, ҳазорон занон беваҷ ҳазорон падару модар мотамзада мешаванд. Пас моро лозим аст, ки бо Сарвари сулҳдӯстамон ифтихор дошта бошем ва шукри фази сулҳу осудағиамонро кунем. Ба қадом неъмате, ки бандагон шукр кунанд, Худоёндон ин неъматро ба онҳо бардавом мегардонад.



Ҳочӣ Начмиддини
СУННАТУЛЛОҲ,
сокини деҳаи Муъминободи
ноҳияи Ҳисор

МАВЗӢИ РУШДИ МАҲАЛ ДАР МЕҲВАРИ БАҲС

Тақвияти ташаккули механизмҳои татбиқи Консепсияи идоракунии рушди маҳал дар як конфронси ҷумҳуриявӣ дар шаҳри Душанбе мавриди баҳс қарор гирифт. Дар ин нишаст, ки 25 ноябр дар толори бузургит Китобхонаи миллии Тоҷикистон тахти номи "Роҳҳои татбиқи Консепсияи идоракунии рушди маҳал дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030" доир гардид, роҳбарони вазорату идораҳо, мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ВМКБ, вилоятҳо, шаҳри Душанбе, шаҳру ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ ва мақомоти худидоракунии шаҳрак ва деҳот ширкат карданд.

ЗИМНИ баррасии ин мавзӯ мақсаду вазифаҳо, асосҳои сиёсату ташкилӣ ва ҳуқуқии тақмили идораи рушди маҳал, механизм ва марҳилаҳои асосии татбиқи Консепсияи идораи рушди маҳал ва таҳияи пешниҳодҳо оид ба роҳҳои иҷрои он мавриди баҳс қарор гирифт.

Қосим Роҳбар, раиси Кумитаи рушди маҳали назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон зимни муаррифии меҳмонон ва масъалаҳои мавриди баҳси ин нишаст қайд кард, ки дар конфронс қадамҳои минбаъда оид ба тақвияти ташаккули механизмҳои татбиқи Консепсия ва пайдарпай амалӣ намудани онҳо муҳокима шуда, дар мавриди иҷрои он дар маърузаю баромадҳои иштирокчиёни чорабинӣ таърифи назар мешавад.



Вай баргузори чунин як нишастро, ки дар ҳамкорӣ бо намоёндагҳои Бонки ҷаҳонӣ ва Барномаи рушди Созмони Милалӣ Мутаҳид доир шудааст, иқдоми муҳим барои фароҳам кардани заминаи рушди устувори маҳалҳо донист.

Дар конфронс бо ишора ба нақши Намояндагҳои Иттиҳоди Аврупо, Бонки Рушди Осиё, Агентии ИМА оид ба рушди байналмилалӣ (USAID), Ҷамъияти олмонӣ оид ба ҳамкории байналмилалӣ (GIZ), ташкилоти (OXFAM) ва Бонки аврупои таҷдид ва рушд, Вазорати Британияи Кабир оид ба ҳамкории байналмилалӣ (DFID), Созмони Швейтсария оид ба ҳамкории байналмилалӣ, Агентии Ҷопон оид ба ҳамкории байналмилалӣ (JICA), Барномаи умумиҷаҳонӣ ғизо (WFP), Фонди Оғохон таъкид шуд, ки дар солҳои ҳамкорӣ бо мадади ин ниҳодҳо ҷиҳати рушди бунёдии идораи маҳаллӣ, тақвияти асосҳои молиявӣ иқтисодии ҷамоатҳо, беҳтар намудани сифати хизматрасониҳо дар мақомоти маҳаллӣ барномаҳои зиёд амалӣ шуда истодаанд, ки дар раванди рушди миллий таъсири амиқ доранд.

Дар ин конфронс, ки бо ибтикори Кумитаи рушди маҳали назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ташкил шуд, мақомоти Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии ҚТ, вазоратҳои молия, иқтисод ва савдо, Бонки Рушди Осиё, раисону муовинони вилоятҳо, мақомоти бархе аз ноҳия ва шаҳрҳо, ҷамоату шаҳраҳои кишвар низ суҳанронӣ ва дар робита ба масъалаҳои ҳалталаб изҳори назар намуданд.

Аз ҷумла дар баромади Зоҳидзода Даврони Абдуқодир, раиси шаҳри Исфараи вилояти Суғд, дар мавзӯи "Истифодаи технологияи иттилоотӣ ва болоравии сифати хизматрасониҳои давлатӣ", Нуралӣ Риоев, муовини раиси ВМКБ дар бораи "Натиҷаи таъсири кумитаҳои маҳал дар маркази вилоят ва рушди ҳамкорӣ бо ҷомеаи шаҳрвандӣ", баромади Амрулло Асадулло, раиси шаҳри Қўрғонтеппа дар мавзӯи "Зарурати тақсими марзӣ маъмурий ҷиҳати тақмили идоракунӣ" ва гузориши Қаҳҳорбек Ҳасанзода, раиси ҷамоати шаҳраки Ёвони вилояти Хатлон дар робита ба "Таъминоти молиявии мақомоти худидоракунии шаҳрак ва деҳот" нуқоти муҳиме дар заминаи тақмили паҳлӯҳои мавзӯ ва масъалаҳои мавриди баҳс бозтоб шуд.

Лозим ба зикр аст, ки ҳоло дар Тоҷикистон 429 ҷамоатҳои шаҳраку деҳот мавҷуд буда ва дар онон 3649 хизматчиёни давлатӣ фаъолият доранд.

Солех АБУЛАЗИЗ

Созандагони Ватан

РОҲҲОИ ПЕШГИРИИ ҶАВОНОН АЗ ШОМИЛШАВӢ БА ГУРӢҲҲОИ ИФРОТӢ

Бо ташаббуси Ташкилоти ҷамъиятии ҷавонон "Созандагони Ватан" ва Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар вилояти Хатлон тахти унвони "Омилҳои гаравидани ҷавонон ба гурӯҳҳои ифротӣ ва роҳҳои пешгирӣ аз он" бо ҳузури донишҷӯён ва омӯзгорони Донишқадаи энергетикӣ Тоҷикистон дар вилояти Хатлон мизи мудаввар баргузор гардид.

Дар кори мизи мудаввар роҳбари ТҶҶ "Созандагони Ватан" Абдулло Раҳмонзода, коршиноси масоили мазҳабӣ ва динии ҷумҳурӣ Сайдаҳмад Қаландаров, раиси Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар вилояти Хатлон Аҳмадҷон Ализода, раиси Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар шаҳри Қўрғонтеппа Таваккал Начидуллоев, ректори Донишқадаи энергетикӣ Тоҷикистон дар вилоят Хайрулло Назаров иштирок ва суҳанронӣ намуданд.

Дар чорабинӣ зикр шуд, ки имрӯз гаравидани ҷавонон, мутаассифона шомилшавии занону духтарон ба ҳар гуна ҳизбу ҳаракатҳои ифротӣ, пуштибонӣ аз ҳар гуна мазҳабу равияҳо ба назар мерасанд.

Терроризм ва экстремизм вирди забонҳост ва ҷаҳонро имрӯз тақон медиҳад. Вобаста ба рушди равандҳои ҷаҳонишавӣ ин хатар ба амният ва суботи сиёсӣ ҳар як кишвар метавонад таъсири манфии худро расонад.

Адолат

Наширияи "Минбари халқ" дар шумораи №42 (917) аз 17 октяри соли 2013 тахти унвони "Баҳси бозори Мускинобод" матлаберо ба нашр расонида буд, ки дар он як гурӯҳ соҳибкорон аз нақзи ҳуқуқҳои ҳеш шиқоят мекарданд. Ниҳоят Суди Олии иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба баҳси онҳо хотима гузошт.

«БОЗОРИ 249 СОМОНА» БА ҲОҶАГӢ БАҶГАРДОНИДА ШУД

23-юми ноябри соли равон суди мазкур бо бекор кардани протоколҳои музояда ва қарори ҳукумати ноҳияи Файзобод парки автомобилҳои хоҷагии давлатии ба номи А. Назировро, ки ҳудуди 2га замиро ташкил медиҳад, аз хоҷагии деҳқонии "Аҳмад Шариф" гирифта, ба мувозинати хоҷагии давлатӣ баргардонд.

Дар рафти музояти судӣ исбот шуд, ки соли 2001 бо қарори ҳукумати ноҳияи Файзобод тахти №46 парки автомобилҳои хоҷагии давлатии тухмиларварии ба номи Абдулвоҳид Назиров, воқеъ дар ҷамоати деҳоти Мискинобод ба сокини маҳал Аҳмад Шарипов фурӯхта шуд. Хариду фурӯши амволи хоҷагии давлатиро миёни худ се ҳешу табори наздик, ки мансабдор буданд, тариқи музояда баргузор кардаанд.

Падари ду мансабдор парки автомобилӣ ё гаражи совхоз иборат аз 700 метр девори сангии баланд бударо, ки дар ҳудуди тақрибан 2 га замин анбор ва боксҳо дошт, ба нархи 249 сомонӣ харида ба бозор табдил дод. Суд маълум кард, ки "музояда" бе чопи эълон дар наширияҳо, бе пешниҳоди лоту ширкати рақиб баргузор шуда, ҳатто шартномаи хариду фурӯши амволи давлатӣ, ки қонун пешбинӣ кардааст, баста нашудааст. Зияда аз ин, тибқи Қарори Ҳукумати Тоҷикистон ин гуна иншооти хоҷагии давлатии тухмиларварӣ бояд фурӯхта нашаванд.

Ба ин нигоҳ накарда, аз соли 2002 дар ҳудуди гараж бозори хоҷагии деҳқонии "Аҳмад Шариф" ташкил шудааст, вале ягон ҳуҷҷати ҳуқуқмуайянкунанда на доштааст. Ҳарчанд даҳ соҳибкор бо иҷозати маъмурияти

бозор ва пардохти аз 2 то 7 ҳазор доллари ИМА ба роҳбарияти бозор, аз ҳисоби маблағҳои худашон мағозаҳо бунёд карданду чанд ҷои гараж бозсозӣ шудааст, то рӯзи музояти охири ягон иншооти дохили бозор ҳуҷҷати меъморӣ на доштаанд. Худи бозори беҳуҷҷат бо қарори собиқ раиси ноҳия Имомназар Каримӣ фаъолият дошт. Соҳибмулкони бозор мунтазам аз соҳибкорон иҷорапулӣ ситонида, ҳар сол нархро боло мебардаанд. Гоҳе ҳам дарҳои бозорро ба рӯи соҳибмағозаҳо мебастанд.

Аз ин ҳуқуқпоймолкуниҳо соҳибкорон Бахтиёр Нуралиев, Абдулмачид Одинаев, Амин Нуралиев ва Раҷабмурод Раҳмонов ба дод омада, ба Суди Олии иқтисодӣ шиқоят бурданд. Баҳси судӣ ҳудуди ду сол идома дошта, ба ғайри соҳибкорон, ки эътирофи ҳуқуқи моликиятшонро меҳостанд, ҳал шуд.

Бахтиёр Нуралиев, аз соҳибкорони бозор мегӯяд, ки "миёни мо ва моликини бозор баҳси моликият ва иҷора ба миён омад. Онҳо дар ҳудуди бозор барои мо - соҳибкорон бо гирифтани маблағ 0,02 га замин дода буданд. Ба ивази доллар, албатта. Дар он мағоза бунёд кардем. Соҳибони бозор ваъда дода буданд, ки дар асоси ҳуҷҷат мағозаҳо ба номи мо мекунанд. Аммо беаҳдӣ карданду аз ҳуҷҷат кардани мағозаҳо саркашӣ намуданд. Дарбандӣ карданду иҷорапулӣ талаб карданд. Ҳама иҷорапулӣ доданд, ҳатто шарикони ман ҳам, аммо ман надодам. Баъди ин мо ба суд шиқоят бурдем".

Бино ба гуфтаи ин соҳибкор дар рафти баҳси судӣ исбот шудааст, ки мансабдорон ба тав-

Аҳмадҷон Ализода ибраз намуд, ки Президенти мамлакат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар ҳар як баромадаш таъкид менамояд, ки бояд насли ҷавон фарогири таълиму тарбияи босифат гардида, пешгирии гаравидани онҳо ба ҳизбу ҳаракатҳои хатарнокӣ ифротгаро дар маркази таваҷҷуҳи падару модарон, омӯзгорон ва тамоми аҳли ҷомеа қарор дошта бошад.

Сайдаҳмад Қаландаров оид ба "Ифротгароии динӣ аз назари Исломи асил" маъруза кард. Ба иштирокчиён маънои ифротгароӣ, ҷиҳод, салафиҳо, мазҳабҳои диниро бо ифодаҳои содда фаҳмонида дод.

Нимаи дуҷуми рӯз чунин мизи мудаввар дар Донишгоҳи давлатии Қўрғонтеппа ба номи Носири Хусрав бо иштироки устодон ва донишҷӯёни фаъол баргузор шуд.

Иштирокдорони ҷамъомад оид ба масъалаҳои муҳокимашаванда фикру андешаҳои худро озодона ибраз ва аз ташкилкунандагон барои баргузори ин чорабинӣ арзи сипос намуданд.

Дар ҷамъбасти чорабинӣ диплом ва тухфаҳои таъсиснамудаи Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар шаҳри Қўрғонтеппа ба ғолибони озмуни сиёсӣ фарҳангии "Зарифон" дар фазои тантанавӣ супорида шуд.

hamsafon.tj

ри ғайриқонунӣ парки автомобилӣ хоҷагиро аз худ карда, ба бозор табдил дода, пули муфт ба даст овардаанд. Ин ҳам дар ҳолат, ки ҳуди хоҷагии давлатӣ мушкilotи зиёде дорад.

Суди Олии иқтисодии Тоҷикистон қарор ва протоколи музоядаи баргузорнашударо бекор карда, замин ва иншоотро дубора ба давлат баргардонд.

Бахтиёр Нуралиев мегӯяд, "шукри Худованд ва қонун, ки ҳақиқат ғалаба кард, аммо ман ҳайронам, ки чаро дар ин 10-12 сол чор роҳбари хоҷагӣ иваз шуду ягон нафарашон кӯшиши баргардонидани моликияти давлатиро накарданд?! Охир ин хоҷагӣ калонтарин корхонаи обод дар ин мавзӯ буду дар сохтану обод кардани он ҳама мардонӣ деҳоти атроф саҳм доштанд. Чи ҳел мешудааст, ки меҳнати ҳазорон нафар ва чанд наслро ба 249 сомонӣ фурӯшанду мақомоти масъул ҷиноятро ошкор наку- нанд?!

Ҷониби дигар ба баҳс ҳозир нашуданд, ки дар ин бора суҳбат кунанд. Ба суоли ин ки "Ояндаи гараж ё дақиқтараш бозор чӣ мешавад?", Эмом Насриддинов - раиси кунунии хоҷагии давлатии ба номи А. Назиров гуфт: "Бо ба даст гирифтани ҳалномаи судӣ ва риояи дигар муқаррароти қонунӣ иншоот ба мувозинати хоҷагии давлатӣ баргардонидани шуда, шӯрои коллективи меҳнатӣ тасмиими ниҳой ҳоҳад гирифт. Мо бар он ҳастем, ки қисме аз гараж барои заруратҳои хоҷагӣ истифода шуда, қисми дигараш ҷои савдо боқӣ монаду даромадаш ба ғайри давлат равона гардад".

Бахтиёр МУМИН

ТАВБАФАРМОЁН ЧАРО ХУД ТАВБА КАМТАР МЕКУНАНД?

Дар таърихи тамаддуни мардумони эронтабор, хоссатан тоҷикон ҳақимону адибон ва мутафаккирони пешин бо осори гаронбаҳои хеш дар ташаккул ва таҳаввули ҷаҳонбинии миллат нақши бориз гузоштаанд. Онҳо бо офариниши асарҳои бегазанди худ дар тарбияи ахлоқии ҷомеа ва раванқ бахшидани фазилатҳову арзишҳои волеи инсонӣ саҳмгузор буда, тавонистанд бо ашъор ва андарзномаҳои худ инсонҳоро ба роҳи адлу инсоф, саховату мардонагӣ ва ҷавонмардиву ростқавлӣ раҳнамун созанд.

ТАҲЛИЛУ баррасии осори ин родмардони андеша аз он шаходат медиҳанд, ки онҳо ҳамчун ҳақимони воқеӣ на танҳо аз илмҳои дунявӣ ва динӣ бохабар буданд, балки моҳияту асл ва ҷойгову мақоми динро нисбат ба зоҳидону воизон ва муллоҳои камсаводу суфиёни бетақво хеле хуб медонистанд. Ин бузургон дар таълифоти худ дар баробари масъалаҳои панду насиҳатӣ ба масъалаҳои ҳаҷву масҳара ва танқиди рӯзгори фиребанда ва хурофотпарастонаи руҳониён ва муллоҳои камсаводу дунёпараст рӯй оварда, онҳоро зери тозиёнаи танқид қарор доданд. Саъдии Шерозӣ яке аз аввалин шоироне буд, ки ҳаёти риёкорона ва мунофиқонаи шайху зоҳидон ва воизону муллоҳоро дар навиштаҳои худ нишон дод. Баъдан Амир Хусрави Деҳлавӣ, Сайфи Фаргонӣ, Камоли Хуҷандӣ, Абдураҳмони Ҷомӣ ва даҳҳо тан аз шоирону ҳақимони дигар ин раванди пандноманависии Саъдиरो давом доданд. Дар баробари ин аз номи ин бузургон "ҳикоеҳои мутоибавӣ" низ боқӣ мондаанд, ки онҳо дар байни мардум хеле инкишоф ёфта, аз даҳон ба даҳон, аз аср ба аср мегузаштанд. Мисоли равшани ин ҳикояти мутоибавии "Боз пиндорам туй" шуда метавонад. Мувофиқи ин ҳикоят Абдураҳмони Ҷомӣ дар маҳфили шоирон ғазалеро меҳонад, ки матлааш ин аст:

**Баски дар ҷони фигуру ҷисми
беморам туй,
Ҳар кӣ пайдо мешавад аз дур,
пиндорам туй.**

Яке аз шайхзодаҳои шаҳр, ки ҳолӣ аз балоғат набуд ва даъвои шеърро шоирӣ мекард, бар матлаи ғазали Ҷомӣ эътироз карда гуфт:

-Ҷаноби Мавлоно! Шумо дар ин матлаъ фармудаед: "Ҳар кӣ пайдо мешавад аз дур, пиндорам туй". Агар харе ё гове пайдо шавад?

Ҷомӣ дар ҷавоб меорад, ки "Боз пиндорам туй".

Ба ибораи дигар Ҷомӣ дар ин ҳикоя бо як маҳорати баланди ҳозирҷавобӣ шайхзодаро ба хару гов ташбеҳ додааст. Ин гуна монандкуниҳо, ки бо истифода аз мафҳумҳои духура ва ҳунари ҳозирҷавобӣ сурат гирифтааст, хеле моҳирона баён гардидааст, ки ҳатто шайхзода ба асли маънии он сарфаҳм нарасидааст.

Дар ҳикояти дигаре омадааст:

"Қозии вилояти Ғур, ки марди сиёҳчурда, пашмин, фарбеҳ ва бадшақл буд, муддате ҷиҳати кифояти муҳиммот дар Ҳирот маътал монд. Рӯзе ӯ ба назди Мавлоно Ҷомӣ омад ва Мавлоно ба ӯ гуфт:

-Шумо дар шаҳри мо муддати зиёд маътал мондед ва чаро ба вилояти худ барнамегардед?

Қозӣ гуфт:

-Дар вилояти мо ҳук бисёр шуда ва аз ин хотир боз муддате чанд дар шаҳри шумо маътал хоҳам монд:

Ҷомӣ гуфт:

-Аз замоне, ки шумо ба шаҳри мо омадед, шояд ҳук кам шуда бошад.

Чӣ тавре ки аз муҳтавои ҳикояти дувум бармеояд, дар он Ҷомӣ бо як тарзи хеле нозуки тамасхуру истеҳзои пардапӯшона рақиби ҳақири худро, ки танҳо ба танпарастӣ дода шудааст ба "ҳук" монанд месозад.

Мирзо Абулқодир Бедил низ бо истифода аз санъати бузурги баён шайхонеро, ки ҳамеша ба мардумфиребӣ ва худситой машғул буданд, хеле нозукбинона ба "хар" ташбеҳ додааст:

**Ҷуз хориқи маъкус мадон
ришу фаши шайх,
Одам хариё карду думу ёл баровард.**

Ва ё аз беимонии ин қавм, ки худро мусулмон меҳисобиданду, вале фарсаҳро аз он дур буданд менолид:

**Бедил, имрӯз дар мусалмонон,
Ҳама чиз ҳаст, лек имон нест.**

Бузургони гузаштаамон ҳамеша дунёпарастӣ ва риёкориву ҷоҳталабии муллоҳову зоҳидонро мавриди мазамат қарор дода, дар симои онҳо шахсони аз асли донишу маърифат дур, авомфиребу найрангбоз ва ҳолӣ аз маърифату фазилат медонистанд. Алишер Навоӣ доир ба ҷунин зоҳидони худбин овардааст:

**Ё раб, ин зоҳиди
худбин, ки нашуд қобили файз,
Акс аз ҷом дар оинаи идрок андоз.**

Риё ва риёкорӣ, ки аз ҷавҳари маҳрум аз фазилату маърифати муллоҳои ҳасуд ва дурӯя сарчашма мегиранд, ҳамчун разилатҳои бадтарини ахлоқӣ аз ҷониби шоирони тоҷик мавриди мазамат қарор гирифтаанд. Ҷунончи Камоли Хуҷандӣ овардааст:

**Зоҳид, ки шавад гарра
ба зӯҳде, ки надорад,
Он зӯҳди фиребандаи ӯ
нақши сароб аст.**

Сарфи назар аз он ки ҷараёни суфия яке аз ҷараёнҳои фалсафӣ-диниӣ Шарқи исломӣ маҳсуб меёфт ва дар доираи мактабҳои мухталифи он шахсони ботақво, худопараст ва аз лаззату молҳои дунёӣ дур ҷамъ шуда буданд, лекин барои ба даст овардани ҳурмату эҳтироми мардум муллоҳои дунёпарасту одамфиреб низ ба ин ҷараён шомил мешуданд. Онҳо бо истифода аз ширҳои гуногун ба хотири ба ғафлат андохтани мардумон ва ба ҳаҷим восита истисмор кардани онҳо рӯй меоварданд. Ҷомӣ дар хусуси ин гуна суфиёни мардумхор гуфтааст:

**Ҳазар аз суфиёни шаҳру диёр,
Ҳама номарданду мардумхор.
Корашон ғайри хобу хӯрдан не,
Ҳеҷашон фикри рӯзи мурдан не.**

Имрӯз агар ба ҷомеаи худ назар афканем дар тамоми кӯчаву паскӯча, маҳалу қишлоқ, ноҳияву шаҳр ба андозае шайхони "поқдоману" мавлавиҳои бо ном қуръонхон, маҳдумону зоҳидони "охирапараст" зиёд шудаанд, ки миқдорашон ба даҳо ва ҳазорҳо расидаанд. Ҳар кадоми онҳо бо шогирдону муридони худ дар талоши он ҳастанд, ки ҷанозаи маитони "соҳибдорро" хонанд, фарзандони одамони соҳибмансаб ва пулдорро никоҳ кунанд, дар тӯю маърақаҳои ба истилоҳ одамони "тавонгару бонуфуз" иштирок карда, соҳиби мол ва ё чизе шаванд. Агар марди камбизоату нодоре даҳ маротиба ба хонаашон оянд бо баҳонаи касал будан ва ё "ба хонаи калонтаре" даъват шудан, илтимоси онҳоро рад мекунанд. Ҷомӣ аз дасти ҷунин шайхон ба дод омада, меғӯяд:

**Ҷигон зи аблаҳии ин харони
бедуму гӯш,
Ки ҷумла шайхтарош омаданду,
шайхфурӯш.**

Мулло Ҷалол ном шахсе Абдураҳмони Ҷомиро дар ҳама маъракаву маҳфилҳои кофир эълон карда, аз ҳаёт ва зиндагии вай мисолҳо меовард: "Ҷомӣ мусиқӣ мешунавад ва ҳазлу шухӣ мекунад". Ҷун ин хабар ба Ҷомӣ расид вай қитъаи зеринро навишт:

**Агар Мулло Ҷалолам хонд кофир,
Чароги кизбро набвад фурӯе.
Мусулмон гӯямаш, к-андар мукофот,
Дурӯееро, сазо бошад дурӯе.**

Дар даврони зиндагии Бадриддин Ҳилолӣ, Абдураҳмони Ҷомӣ, Хусайн Воизи Кошифӣ ва дигар адибони бузург байни аҳли шиъа ва суннимазҳабон бадном кардан ва бадгӯӣ ба ҷое расида буд, ки онҳо оқибат даст ба зуроварӣ зада, хуни якдигарро мерехтанд. Ҷомӣ аз ҷунин мусулмонӣ пушаймон гашта, меғӯяд:

**Эй мугбачаи даҳр бидеҳ,
ҷоми майам,
К-омад зи низои
суннию шиъа қайам.
Гӯянд, ки: Ҷомиё
чӣ мазҳаб дорӣ?
Сад шукр, ки сагсуннию
харшиъа найам.**

Ё ин ки дар моҳи шарифи рамазон бисёр муллоҳои риёкор, ба хотири паст кардани оташи нафси худ мояи озори мардумон мешуданд. Ҷомӣ бо як нафрати бепоён ба онҳо меғӯяд.

**Ҳуи худро зи рӯзи тир
бикун,
К-аз ҳама ҳилму
бурдборӣ беҳ.
Чун шавад рӯза мояи озор,
Рӯзахорӣ зи рӯзадорӣ беҳ.**

Абдураҳмони Ҷомӣ дар ашъори худ ҷунин шайхону муллоҳои зинокорро ба "хар" ташбеҳ додааст:

**Сар пур аз кибру дил пур аз эъҷоб,
Рӯй дар халқу пушт бар меҳроб.
Саф зада гирдаш аз харон галае,
Дарфиканда ба шаҳр валвалае,
Чист ин? - Шайх зикр меғӯяд.
Дафъи гафлат ба шир мешӯяд.**

Ҳамин шайхони худбин ва муллоҳои фасодзадаи низоъситез буданд ва ҳастанд, ки ҷомеаро ба ғафлату бадбинӣ, беҳабариву нодонӣ ва чоплусиву косалесӣ бурда, худро сарнишини маъракаву ҷамъоҷатҳо мекунанд. Аз масҷиду меҳробҳои мардумро ба фармонбардориву тавба, ҳалолкориву ахлоқдаъват менамоянд, вале худ дар хилват ба қорҳое даст мезананд, ки иблис аз шарри он ангушти ҳайрат мегазад. Ба ибораи дигар дар шаҳре, ки ҷунин шайхону муллоҳо бошанд, аз он шаҳр Иблис раҳти сафар мебандад. Ҳоҷа Ҳофиз низ ба дурӯягиву риёкории ин "шайхони поқдоман" эътироз мекард:

**Воизон к-ин ҷилва дар меҳробу
минбар мекунанд,
Чун ба хилват мераванд, он кори
дигар мекунанд.
Мушиле дорам зи донишманди
маҷлис боз пурс:
Тавбафармоён чаро худ тавба
камтар мекунанд?**

Имрӯз низ мутаассифона ин шӯъбадабозони руҳонӣ бо истифода аз дини мубини Ислом меҳоянд бо роҳҳои фиребу найранг дар ҷомеа мақому ҷои хосро пайдо карда, мардумро ба зулмату нодонӣ, риёкориву фасодзадагӣ ва дур аз фазилатҳои исломӣ тарбия намоянд. Зеро истифода аз мардуми нодон ва хурофотзада барои онҳо кори хеле осон ва ғайриҷавобгар аст. Барои ин қабил руҳониёни козиб ҳар чӣ қадар ҷомеа ба гирдобҳои нодонӣ ва ҷаҳолат афтад, ҳамон қадар истифода аз аҳли ҷомеаи ғафлатзада ба хотири амалӣ сохтани ҳадафҳои шуми худ, осонтар хоҳад буд.

КОВА

БИЁЕД, ХАРОБ МЕШАВЕМ

ИСТЕЪМОЛИ САБЌС ШАРТИ АСОСИСТ

Фарбеҳӣ низ беморӣ аст. Дар бисёр кишварҳо бар зидди ин беморӣ барномаҳои махсус қабул шудаанд. Тибқи он ба шахсони фарбеҳ тавсия дода мешавад, ки аз хӯрдани гизоҳои серкалория худдорӣ кунанд. Ба хусус занҳо намехоҳанд, ки таровату зебоии ҳуснашон зерӣ бори фарбеҳӣ ниҳон монад.

ТИБҚИ мушоҳидаҳо иддае аз ҳамвата- нони мо низ аз фар- беҳӣ ранҷ мека- шанд ва мекӯшанд, ки аз вазни зиёдӣ раҳо ёбанд. Бо ин мақсад ба варзиш машғул мешаванд ва парҳезро шартӣ асосӣ меҳисобанд.

Пизишкон роҳҳои гуногуни харобшавиро тавсия меди- ханд. Яке аз чунин роҳҳо истеъ- моли сабӯс (пӯсти гандум) бу- дааст.

Дар бораи хусусиятҳои та- бобатии сабӯс ба наздикӣ ха- бардор шудем. Зеро дар тарки- би он моддаҳои ҳастанд, ки ба- рои организми инсон зарур аст.

Сабӯс пасмондаи орд буда, онро асосан ҳамчун хӯроки чор- во истифода мебаранд. Оли- мон исбот кардаанд, ки сабӯс барои саломатии инсон ман- фиатовар аст. Суоле ба миён

мусоидат ва шираи зиёдати- ро аз организм берун мекунад. Ғайр аз ин, истеъмоли сабӯс барои тоза кардани ҷигар ва талхадон, мустаҳкамӣ дандо- нҳо ва устухонҳо басо муфид буда, кори дилу гурдари беҳтар мекунад.

Пизишкон бар ин бова- ранд, ки дар миёни нахӯ, нони сабӯсдор дорои арзиши ғизоии бештаре аст.

Ба андешаи онҳо беш аз 50 дарсади нони бесабӯс дар ба- дан ҳазм намешавад, вале нони сабӯсдор, ҷазби бадан шуда ва фақат 5 дарсади он дар бадан ҳазм намешавад.

Аммо ҷолибтарин хусусия- ти сабӯс барои инсонҳои фар- беҳ пеш аз ҳама ин аст, ки истеъмоли он вазро кам ва ба- данро аз рағанҳои зиёдӣ тоза мекунад. Бо ин мақсад пи- зишкон тавсия медиҳанд:

сабӯсро якҷоя карда хӯред

Ба кӯдакон низ хӯрдани сабӯс тавсия дода мешавад. Агар кӯдаки шумо 10 моҳа шудааст, пас метавонед ба таркиби ғизои он каме сабӯс илова кунед. Масалан, барои тайёр кардани чунин ғизо як қошукча сабӯсро ба оби гарм андохта, даҳони зарфро маҳкам кунед ва 12-15 дақиқа онро ҷӯшонед. Сипас обро соф карда, ба зарфи дигар резед. Ҳамин тавр, аз оби сабӯс мумкин аст барои кӯдак шӯрбо, шӯла ё пюре тайёр кард.

Дар бораи манфиати сабӯс метавон бисёр ҳарф зад ва аз зиндагии шахсони гуногун мисо- лҳо овард. Аммо далелҳо бозг- ўи он ҳастанд, ки сабӯс ғоида- овар, моддаи зарурӣ ва бе- зарар аст. Ҳамин хусусиятҳо шу- муро дилпур месозад, ки сабӯс ба харобшавӣ ва солимии орга- низм мусоидат мекунад.

Сабӯсро барои лоғаршавӣ чӣ гуна истифода бурдан ло- зим аст?

Инак, шумо дар даст сабӯс доред. Як қойидаи истифодаи он чунин аст: 30 грамм ё се қошук сабӯсро дар як рӯз меҳӯред. Гумон мекунад, ки он барои кам шудани вазни зиёдӣ шумо зуд таъсир мерасонад? Албат- та не. Истифодаи сабӯс лағоҳӣ ва нисфирӯзӣ беҳтар аст. Онро метавон бо йогурт, кефир ва шир ҳамроҳ кард. Шумо бояд парҳезро риоя кунед.

Саломат ном сокини пой- тахт меғӯяд: **"Ду моҳ қабл ду- гонаам маслиҳат дод, ки субҳона бутерброд, тухм ва йогуртро бо сабӯс истеъ- мол кунам. Дар аввал на- фаҳмидам, аммо баъд дони- стам, ки дугонаам дар бораи хосиятҳои сабӯс сухан ме- гӯяд. Ба гуфтаи ӯ амал кар- дам. Ҳамин тавр баъди як ҳафта дар вучудам беҳбудӣ эҳсос мешуд. Бо чашми худ бовар намекардам. Акнун ғоидаи сабӯсро баръало ҳис кардам"**.

Ҳамсуҳбати дигари мо Но- зим Раҳмонов гуфт, ки: **"Рӯзҳои аввал таъбам на- мекашид, сабӯсро бо муш- килӣ фуру мебурдам, баъд одат кардам. Вазни зиёда- тии баданро партофтам. Албатта дар як-ду рӯз не, ҳатто дар як моҳ ҳам не, оҳиста-оҳиста беҳбудиро ҳис намудам. Барои ин сабр кардан зарур аст ва мунта- зири натиҷаи амал шуд"**.

Биёед, мо низ ба ин амал даст мезанем, канӣ бубинем, чӣ натиҷа медиҳад.

Алӣ ЧҶҲРА

Акси садо

Мо устодон ва донишҷӯёни факултети дорусозии Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон (ДДТТ) ба номи Абӯалӣ ибни Сино мусоҳибаи журналист Алӣ Чӯра бо муовини Сардори Раёсати кор бо мақомоти идоракунии Дастгоҳи иҷроияи Президенти Тоҷикистон Ф. Сайфуллозоदारо дар мавзӯи "Оғози ҳар кори бузург мушкилие дар пай дорад", ки дар ҳафтаномаи "Минбари халқ", №47 (1026) аз 18 ноябри соли 2015 рӯи чоп омада буд, мутолиа кардем.

ЛОИҲА ШОИСТАИ ДАСТГИРӢ АСТ

Мо, дар навбати аввал минатдориамонро ба роҳбарият ва ҳай- ати эҷодии ҳафтаномаи "Минбари халқ" баён менамоем, ки ба масъ- алаҳои рушди иқтисодии ҷумҳурӣ, таъмини амнияти озуқаворӣ ва доруворӣ, таъсиси ҷойҳои нави корӣ, ки имрӯз Тоҷикистони азизи мо ҳарчӣ тезтар ба ҳалли онҳо ниёз дорад, матолиби гуногунро ба нашр мерасонанд.

Аз соли 1981 то инҷониб дар ДДТТ факултети дорусозӣ амал менамояд. Барномаҳои таълимии ин факултет ба он равона шуда- аст, ки ба донишҷӯён илм ва маҳорати дорусозиро омӯзонда ва дар оянда онҳоро ҳамчун мутахассисони бо маҳорат, барои бозори меҳ- нат омода сохтан аст.

Барои иҷрои ин амал донишҷӯён ба чунин раванди таълим фаро гирифта мешаванд: Кафедраи фармакогнозия-омӯзиши рас- таниҳои доругӣ, шинохтан, интиҳоб ва коркарди аввалияи ашёро ба роҳ менамояд. Кафедраи технологияи дорусозӣ - ба роҳ мондани технологияи истихроҷи моддаҳои фаъол аз ашёҳои табиӣ, коркарди ашқоли доругӣ ва ба роҳ мондани истеҳсоли онҳо дар шароити дорухона ва саноати дорусозӣ мебошад. Кафедраи кимйёи фарма- севтӣ ва токсикологӣ- омӯзиши таҳлили сифат, миқдор, безарар ва муайянкунии сохти таркибии структураи моддаҳои ашқоли доругиро дар бар мегирад. Вазифаи кафедраи ташкил ва иқтисоди фарма- севтӣ- ба донишҷӯ роҳро ва усулҳои таъмин намудани аҳоли ва муассисаҳои тиббӣ ба дорухона аз ҷиҳати сифат безарар ва суд- мандро таъмин кардан аст. Донишҷӯёни ин факултет барои таҷри- баомӯзӣ ба хоҷагиҳои гиёҳпарварӣ ва корхонаҳои саноати бузурги дорусозӣ берун аз ҳориҷи Тоҷикистон (Россия, Қазоқистон, Украина, Эрон ва ғ.) фиристода мешаванд, ки ин албатта харҷи зиёдро талаб мекунад.

Ҳарчанд дар мусоҳиба парвариш ва коркарди лаблабуи қанд аз нигоҳи таъмини амнияти озуқаворӣ мавриди баҳс қарор дода шуда бошад ҳам, барои мо, мутахассисони соҳаи дорусозӣ аз нигоҳи коркарди ашё ва технологияи парвариши лаблабу ҷолиб диққат аст, чунки дар мавриди худ ин растани манбаи доруворӣ ҳам мебошад. Аз он спирти этил, глицерин, асетон, пектин, кислотаи лиму, кислотаи шир (молочная кислота), кислотаи глютамин, дрож (хамиртуруш) истеҳсол мешавад, ки онҳо ҳамчун ҷузъи таркибии дору ва ё доруи мустақил шуда метавонанд.

Инчунин, дар мусоҳиба сухан оид ба зиёд намудани қанднокӣ лаб- лабу ишора шудааст, ки ин масъала ҳалшаванда аст. Дар дунё садҳо намуд тухмии гибриди лаблабуи қанд вучуд дорад ва бо заҳмати кам навяи барои шароити Тоҷикистон мутобиқро дарёфт кардан мумкин аст. Аз тарафи дигар, чи хеле ки дар мусоҳиба зикр шудааст, лабла- буи қанд ин маҳсули кори селексинерҳо аст ва бо боварӣ гуфта мета- вонем, ки мутахассисони ҷумҳурии мо аз уҳдаи коркарди навяҳои лаб- лабуи қанди ватанӣ бараъло мебароянд.

Чи хеле ки дар мусоҳиба қайд гардидааст, технологияи коркарди лаблабуи қанд душвор нест ва мутахассисонро аз ҳисоби хатмкарда- гони факултети дорусозӣ, мақсаднок ба ин самти фаъолият, тайёр кар- дан мумкин аст ва дониши 5-солае, ки аз донишгоҳ мегиранд, ҳамчун мутахассис, аз уҳдаи ин кор мебароянд.

Ба роҳ мондани ин лоиҳа на танҳо заминаи хуб барои рушди маҳ- сулотии хӯрокворӣ, балки барои равнақ додани саноати дорусозӣ аз ҳисо- би ашёҳои ватанӣ метавонад заминаи бозэтимод бошад.

Бо эҳтиром гурӯҳи мутахассисони факултети дорусозии ДДТТ,
Д. ХАЛИФАЕВ, профессор
У. РАҶАБОВ, дотсент
Г. РАҶАБОВ, дотсент
А. ВАЛИЕВ, номзади илмҳои дорусозӣ
Ё. ХОЛОВ, номзади илмҳои биологӣ



меояд, ки сабӯс ба организми инсон чӣ ғоида дорад?

Пеш аз ҳама бояд донист, ки дар таркиби сабӯс витамин- ҳои А, Е, В, ҳамчунин микро- элементҳои мис, руҳ, калий, фосфор ва глютен (gluten) ма- вҷуд аст. Глютен қисмати азот- дори гандум аст, ки дар ҳақиқат, ҷузъи "масолеҳи сох- тмонӣ"-и бадан ба шумор ме- равад. Сабӯс 90 дарсади мод- даҳои фаъолро, ки дар тарки- би гандум мавҷуданд, дар худ нигоҳ медорад.

Сабӯс ҳамчун моддаи ҷаб- банда дар организми инсон ба- рои ихроҷи моддаҳои захрдор хизмат мекунад. Танҳо барои ин мақсад 1 ё 2 кило сабӯс кифоя аст. Ба ҳеҷ кас пӯшида нест, вақте ки вазн зиёд мешавад, ифлосӣ дар бадан меафзояд. Акнун усули хуб ва бехатарӣ тоза кардани илфосӣ ҳаст.

Хӯрдани сабӯс барои бемо- рони қанд бояд ҳолати маъ- мулӣ бошад. Исбот шудааст, ки сабӯс барои пешгирии ҷамъ- шавии холестерин дар бадан

Дар ду ҳафтаи аввал беҳ- тараш 1 қошукчагӣ се маро- тибаро дар як рӯз сабӯсро хӯред. Сипас миқдори онро зиёд кунед (як қошукча калон 3 маротиба дар як рӯз). Вақ- те эҳсос кардед, ки кори рӯдаи шумо муътадил шуд, мумкин аст истеъмоли онро батадриҷ кам кард (то 2 қошукча дар як рӯз). Муҳлати як давраи табобатӣ 6 ҳафтарио дар бар мегирад. Истифодаи аз меъёри зиёди сабӯс тав- сия дода намешавад. Дар ин маврид ҳуҷайраҳои фарово- ни бадан метавонанд ба му- возинати калтсий ва дигар моддаҳои минералӣ дар организм халал расонанд.

Боз як маслиҳати дигар: Агар шумо шабона аз гурӯс- наҳӣ азоб мекашед ва аз рӯйи тавсияи парҳезӣ истеъмоли ягон намуди таоми калория- нок манъ аст, беҳтараш аз чунин ғизои витаминдори ба саломатӣ ғоидабахш исти- фода баред: ба стакани йо- гурт ва ё кефир 1-2 қошук



Роҳҳои автомобилгард аз омилҳои асосии таъмини тараққиёти иқтисодиёт ва иҷтимоиёти кишвар асту тӯли солҳои соҳибистиклолӣ дар самти таъмири таҷдиди роҳҳои мавҷуда ва ифтиҳои роҳҳои наवे, ки кишварро бо мамалики ҳамсоя пайваст менамояд, корҳои бузург ба анҷом расонида шуданд. Чӣ хати раҳӣ аз бунбасти коммуникатсионӣ лоиҳаҳои зиёди инфрасохториву ислоҳоти амалӣ гардида, Барномаи стратегияи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва тавачҷуҳи рӯзафзунӣ Президенти мамлакат Эмомалӣ Раҳмон имкон дод, ки дар муддати кӯтоҳи таърихӣ мамлакат аз бунбасти коммуникатсионӣ раҳӣ ёбад.



ту ҳамвор ва васеъ кардани он захираи беандоза ва маблағи ҳангуфтро тақозо менамуд. Дарозии умумии роҳи мошингарди Айни - Панҷакент наздики 113 километрро ташкил дода, аз нисф зиёди он дар мавзёҳои кӯҳӣ ҷойгир аст. Ба ҳама мушкили нигоҳ накарда Ҳукумати ҷумҳурӣ тасмим гирифт, ки нақшаи таҷдиди ин роҳ дар муҳлати муқаррагардида оғоз карда шавад. Корҳои сохтмонӣ моҳи октябри соли 2012 оғоз гардида, тӯфайли меҳнати садоқатмандонаи сохтмончиён моҳи октябри соли 2015 ба охир расид. Навсозии роҳ бо маблағи 115 миллион доллари амрикоӣ аз ҳисоби ҷалби сармояи хориҷию ватанӣ иҷро карда шуда, меваи ин захираи се сола имрӯз самар мебахшад.

Агар то азнавсозӣ барои рафтуомад аз Айни то Панҷакент сеюним - чор соат вақт лозим бошад, акнун дар масири тахтӯ ҳамвор ва аз ҳама асосӣ беҳавф дар муддати ҳамагӣ якуним соат ба манзил расидан мумкин аст.

Имрӯз рафтуомад ба кулли минтақаҳои кишвар дар ҳама фасли сол имконпазир асту таъмини беҳатарии ҳаракати воситаҳои нақлиёт ва сарфаи вақту масофа, албатта, ба осон гардидани рафтуомади одамон ва арзон шудани арзиши аслии молу маҳсулот ва хизматрасонӣ мусоидат хоҳад кард.

Маъруфи БОБОРАҶАБ

ТИБҚИ маълумоти расмӣ чӣ хати амалӣ намудани ҳадафи раҳӣ аз бунбасти коммуникатсионӣ ҳанӯз соли 2011 "Барномаи мақсаднокӣ давлатии рушди комплекси нақлиёти Тоҷикистон то соли 2025" қабул гардид ва дар доираи он бунёду таҷдиди беш аз чор ҳазор километр роҳ ва 576 пул ба маблағи умумии 4,4 миллиард сомонӣ пешбинӣ карда шуд. Ҳамин аст, ки давоми панҷ соли охир бо бунёду таҷдиди роҳҳои мошингард Тоҷикистон ба қаламрави воҳид табдил гардид, ки ин аз бузургтарин дастоварди Ҳукумати мамлакат арзёбӣ мешавад. Бо ин мақсад панҷ соли охир барои бунёди роҳу пул ва нақбҳо 5 миллиард сомонӣ, аз ҷумла соли 2014 зиёда аз як миллиард сомонӣ маблағ равона гардида, барои имсолу ду соли минбаъда беш аз 3 миллиард

сомонӣ нақшабандӣ карда шудааст. Дар баробари ба анҷом расонида шудани сохтмон ва таъмиру таҷдиди қитъаҳои мушкилгузари роҳҳои кӯҳистон, сохта шудани нақбҳои "Истиклол", "Дӯстӣ" ва "Озодӣ" "Чормағзак" ва "Хатлон" таҷдиди роҳҳо ба самтҳои муҳталифи кишвар ва баромадан ба роҳҳои байналмилалӣ идома дорад. Ҳамин тавачҷуҳ боис гардид, ки дар даврони истиқлолияти давлатӣ ҳазорҳо километр роҳҳои мошингард сохтанду таҷдид гардида, даҳҳо километр нақбҳои мошингузар ва садҳо пул бунёд шуданд. Имрӯз мушкилоти рафтуомади сокинону меҳмонони кишвар ва ҳамлу нақли молу маҳсулот аз як минтақа ба минтақаи дигари мамлакат бамаротиб осон гардонида шуд. Имрӯз Тоҷикистони тавасути роҳҳои мошингарди бай-

налмилалӣ, ки дар замони истиқлолият таҷдиду азнавсозӣ гардидаанд, аз чор самт ба кишварҳои олам роҳи баромад дорад. Дар соли ҷорӣ баробари таъмиру таҷдиди роҳҳои маҳаллӣ ва мумфарш карда шудани кӯчаҳову маҳалҳои аксарияти шаҳру марказҳои навоҳии мамлакат мавриди баҳрабардорӣ қарор гирифтани роҳи мошингарди аҳамияти байналмилалӣ Душанбе-Турсунзода ва Айни-Панҷакент қадами устувор дар самти раҳии кишвар аз бунбасти коммуникатсионӣ гузошта шуд. Бунёду азнавсозии роҳи мошингарди Душанбе-Турсунзода барои таъмини мунтазами ҳаракати нақлиёт, пеш аз ҳама дар интиқоли бештари молу маҳсулот аз маркази кишвар ба навоҳии водии Ҳисор заминаи

воқеиро фароҳам оварда, айни ҳол корҳои ободонию созандагӣ дар ду шафати ин шоҳроҳ ҷараёни тоза касб карда, тибқи баҳои мутахассисон сифат ва самарани кори роҳсозон мутобик ба меъёрҳои байналмилалӣ аст. Ёдовар мешавем, ки дарозии шоҳроҳи мазкур 57 километрро ташкил дода, таҷдиди он бо маблағи беш аз 800 миллион сомонӣ, ки баробар ба 131 миллион доллари амрикоӣ мебошад, анҷом дода шудааст. Дастоварди дигари сиёсати роҳкушоии мамлакат, ки аз он сокинони минтақаҳои нисбатан дуртари маркази кишвар бо хушнудии беандоза истифода карданд, ин таҷдиду азнавсозии роҳи мошингарди Айни-Панҷакент мебошад. Ба касе пӯшида нест, ки роҳи номбурда аз дараҳои тангу хавфнокӣ соҳили Зарафшон гузашта тах-

Муқобили шумораи чамъ					Синтезатори чопонӣ					Зидди дӯстӣ									
Харидаи нақд не		Дастгиршуда, бандӣ		Ҳабиб ..., сароянда		Заҳм, ҷароҳат		Миллати сокини ш. Пекин	Мошини фаронсавии шердор	... бен Ладен		Устод дар мактаб		Номи пурраи Ира					
Хуноқӣ							Шаҳри Курғон...												
				Гӯштини миллии ўзбекҳо	... Деви, актрисаи хиндӣ					Пойтахти собиқи СССР				Сарояндаи эронӣ					
Баба ... аз афсонаҳои рус	Мутахассиси хоҷагии қишлоқ	Номи ҳафтанома ва чопхона дар Душанбе						Ақл, идрок				Чи-зу-чо-ра							
				Зиёд, қисми бисёртар	Ай...-як навъ телефони мобилӣ		Ақиб, пас			Моддаи муҳаддир			Ҳайвони амрикоӣ аз оилаи шутурҳо	Таоми миллии аз хамиру гӯшт					
Муқобилмаъноӣ «мон»					Таоми дампаз				Вақти намози ҷорум					Модари Муҳаммад (с)			Помидор, пахта, гандум		
		Оҳуи шимолӣ		Таърихи рӯз															
"Одаи серҷай парвои ... до-рад"		Обрав				Даво, дармон	Му-сиқии ...-н-рол			То-за, зу-лол									
				Пианинои пасту паҳн				Яке аз рамзҳои давлат					... Усмонова, сарояндаи ўзбек	Нишонаи оташ					
Пули яке аз давлатҳои Осиёи Миёна		Урф, одат				Воҳиди вазни қадима ва ҷонишини шахсӣ				Домани кӯҳ, талу теппаҳо									
				...у ишрат			Фармонбардорӣ		Дӯстдоранда, дилбохта		Хӯрок, ғизо			«... он турки шерозӣ ба даст орад дили моро»					
Паноҳ, беҳатарӣ	Борш таоми чандум аст?					Муқобили лалмӣ													
				Яқин, ба чашм намудор					«Ин ҷай шӯрест, ки дар даври ... мубинам» (Ҳофиз)								... ато, шаҳр дар Қазоқистон		

ШУКР

Шукр дар ҷомеаи инсонӣ мақому манзалати бузург ва дараҷаи баланге дорад, ки ҳар кас ба ҳақиқати он расида наметавонад. Ҳамин аст, ки бузургон ҳамеша таъкид мекунанд, ки "барои одам ғили шокиру тани собир бехтарин неъматҳо мебошанд".



Дар робита ба ин шоире фармудааст:

*Шукр сӯи шаҳри
саодат барад,
Ҳар ки кунад шукр
зиёдат барад.*

Шукр низ дорои дониш (илм) буда, дар он иллату маълум ва сабабу натиҷа дида намешавад.

Ҳар як инсон агар неъмате ба даст орад, ба вай шод мешавад ва шукр мекунад, вале асли шукр дар он зоҳир мегардад, ки одам на неъматро, балки инъомдиҳандаву неъматдиҳандаро бинад.

Дар асоси табақабандии ҳақимони пешин шукр се навъ мешавад: шукр ба дил, шукр ба забон ва шукр ба тан.

1. ШУКР БА ДИЛ он аст, ки инсон шокир ба ҳама халқ хайрхоҳ буда, дар молу ҷоҳ ва неъмату ашё ба ҳеҷ кас ҳасад намебарад.

2. ШУКР БА ЗАБОН он аст, ки инсон дар ҳама ҳолат ба инъомдиҳанда ва неъматдиҳанда шукр ғӯяд.

3. ШУКР ДАР ТАН он бошад, ки инсон бояд дарк намояд, ки ҳама аъзои бадани вай неъматҳои бебаҳо мебошанд. Сихати онҳо-бузургтарин восита барои амали одам аст. Вай бояд ҳамеша аз аъзои бадани хеш шукргузор бошад, зеро дар ҳама қору фаъолияти вай аъзои бадан мададгори ӯ мебошанд.

Аҷиб он аст, ки одамай то он замоне, ки дарди чашм ва ё нобино нашавад ҳеҷ вақт шукри биной намекунад. Тадбири инсонӣ ношукр ва ноқис ин аст, ки вай ҳатман бояд ба бемористону зиндон ва ғуристон равад, то балоҳои гуногунро дида, саломатии хешро шиносод ва аз он шукр кунад. Дар байни мардуми тоҷик яке аз сабабҳои хабар гирифтани аз аҳволи маризон ҳамин аст, ки инсон ҳаме-

ша ба саломатии худ шукр кунад. Ё ин ки чун ба ғуристон равад, бидонад, ки ҳама мурдагон замоне зинда буданд ва имрӯз зери хоканд ва ҳама мурдагон дар орзуи як рӯзи умранд. То ин ки инсон бо дидани ин ба қадри умр расад, зеро рӯзҳои дароз, ки дар ихтиёри вай қарор доранд, бояд самаранок аз онҳо истифода кунанд ва ба қадри вақт расад.

Ҳастанд одамоне, ки фикр мекунанд, ки ба андозаи ақлу маърифат ва дониши онҳо ҳеҷ оқили дигаре вуҷуд надорад. Ё ин ки ҳеҷ касе дар ҷомеа ба мисли вай хушхулқ нест. Аз ин рӯ вай дигаронро аблаҳ ва бадхӯй медонад, лекин худро на. Вай айбҳои худро хеле хуб медонад ва чунин фикр мекунанд, ки ҳеҷ кас айбҳои ӯро на медонад, ки ин худ аблаҳист.

Одамай бояд шукри ҳар чизе дорад кунаду ба онҳо ба чашми нек бингарад. Вай аз ҳеҷ чизе гила накунад, зеро он чизеро, ки ба ӯ додаанд, бештари халқро на додаанд. Барои ҳама чиз бояд ҷои шукр бошад: "Яке дар назди бузурге аз дарвешӣ ва камбағалӣ гила мекард. Бузург ба ӯ гуфт: "Хоҳӣ, ки чашм надорӣ ва даҳ ҳазор дирам дорӣ?" Гуфт: "На". Гуфт: "Ақл?" Гуфт: "На". Гуфт: "Гушу дасту пой?". Гуфт: "На". Гуфт: "Пас вайро наздики ту панҷоҳ ҳазор дирам кам аст, чаро гила мекунӣ?"

Дар ҳолати беморӣ ва балое, ки на аз он батарея тавонад будан, шукр бояд кард, ки бадтар аз он нашавад. Чун табиб ба мариз доруе диҳад, агарчи хӯрданаш бо ранҷ аст, ҷои шукр мебошад, зеро бо ин ранҷ аз ранҷи бемории саҳт раҳӣ хоҳад ёфт.

Инсонӣ фозил бояд ба ҳар неъмате чун ҳавову офтоб ҳар нафас шукр кунад ва аз балоҳои гирифтورشуда сабр.

А.АРДАШЕР

Футбол

БЕҲТАРИНҲОИ ФУТБОЛИ ОСИЁ ДАР СОЛИ 2015

Рӯзи 29 ноябр дар пойтахти Ҳиндустон шаҳри Деҳлӣ маросими тақдими ҷоизаҳои Конфедератсияи футболи Осиё ба беҳтаринҳои соли 2015 баргузор шуд.

Дар маросими ботантанаи "AFC Annual Awards" беҳтаринҳои мавсими футболи соли 2015 бо ҷоизаҳои Конфедератсияи футболи Осиё сарфароз гардонид шуданд. Аз он ҷумла, Аҳмад Халил, бозигари мунтахаби Имороти Муттаҳидаи Араб, соҳиби ҷоизаи "Беҳтарин бозигари Осиё" байни мардон гардид. Мунтахаби Австралия, рақиб Тоҷикистон дар марҳилаи интиҳобии ҚЧ-2018, ки моҳи январ барандаи Ҷоми Осиё-2015 гардидааст, беҳтарин мунтахаби сол байни мунтахабҳои мардона эълон шуд. Дар байни мунтахабҳои миллии занона мунтахаби Япония ғолиб омад. Ба Анж Постекоглу (Австралия) ҷоизаи беҳтарин мураббии дастаи мардона ва ба Асако Такакура (Ҷопон) ҷоизаи беҳтарин мураббии тими занона супурда шуд.

Дар рӯйхати довталабон барои дарёфти ҷоизаҳои AFC (Конфедератсияи футболи Осиё), инчунин Федератсияи футболи Тоҷикистон (ФФТ) ба номинатсияи "Созмони футболи миллии дар ҳоли рушди сол" (AFC Member Association of the Year - Developing category) шомил буд. Ба ҷуз ФФТ барои ин ҷоиза ҳамчунин федератсияҳои футболи Ҳонконг ва Ветнам довталаб буданд. Дар натиҷа ин ҷоиза насиби Ассотсиатсияи футболи Ҳонконг гардид.

"ИСТИҚЛОЛ" СОҲИБИ "ҶОМИ ТОҶИКИСТОН - 2015"

Дастаи футболи "Истиқлол"-и Душанбе бори панҷум соҳиби «Ҷоми Тоҷикистон» гардид. Бозии ниҳой барои дарёфти "Ҷоми Тоҷикистон-2015" байни дастаҳои "Истиқлол" ва "Регар-ТадАЗ"-и шаҳри Турсунзода, ки рӯзи 28 ноябр дар Варзишгоҳи марказии пойтахти кишвар баргузор шуд, бо пирӯзии футболбозони Душанбе хотима ёфт.

Вақти асосии бозӣ ғолибро муайян накард. Дар вақти иловагӣ низ ҳисоб 2:2 шуд. Аммо дар задани силсилаи зарбаҳои 11 метра "Истиқлол" бо натиҷаи 6:5 ғолиб омад. Ҳамин тавр аъзои клуби "Истиқлол" бо медалҳои тилло ва дастаи "Регар-ТадАЗ" бо медалҳои нуқра сарфароз шуданд.

Инчунин бозигари беҳтарини ин вохӯрӣ Нуриддин Давронов, нисҳомоятгари "Истиқлол", бо ҷоизаи Федератсияи футболи Тоҷикистон сарфароз гашт. Ёдовар мешавем, дастаҳои "Истиқлол" ва "Регар-ТадАЗ" маротибаи панҷум паиҳам дар бозии ниҳойи "Ҷоми Тоҷикистон" ширкат карданд. Дар бозиҳои ниҳой байни ин ду даста ду бор "Регар-ТадАЗ" (солҳои 2011, 2012) ва се бор "Истиқлол" (солҳои 2013, 2014, 2015) ғолиб шудаанд.

Мусобиқа барои "Ҷоми Тоҷикистон" аз соли 1992 инҷониб баргузор мешавад ва ҳамагӣ 10 даста барандагони Ҷом гардидаанд. Аз ҳама бештар 6 бор дастаи "Регар-ТадАЗ" Ҷоми Тоҷикистонро ба даст овардааст. "Истиқлол" панҷ бор ва "Хучанд"-и Хучанд се бор барандагони Ҷом шудаанд.

Дастаҳои "Вахш"-и Қўрғонтеппа, "Варзоб"-и Душанбе ва "Парвоз" (собиқ "Авиатор")-и Бобоҷон Ғафуров дуборӣ, тимҳои "Помир"-и Душанбе, "Ситора"-и Душанбе, "Равшан"-и Кўлоб ва "Пахтакор"-и ноҳияи Ҷаббор Расулов яқборӣ "Ҷоми Тоҷикистон"-ро соҳиб гаштаанд.

А.ҶҮРА

Обуна-2016 и Агар аз муҳимтарин воқеоти кишвар ва ҷаҳон огоҳ шудан хоҳед,
и Агар бо чехраҳои мондагори сиёсӣ фарҳангӣ ва таърихӣ аз наздик ошно шудан хоҳед,
и Агар аз дастовардҳои илмӣ, техникӣ ва дигар соҳаҳо воқиф шудан хоҳед,
и Агар ба мушқилот ва масъалаҳои доғу мубрами ватани худ бетараф нестед,
и Агар мавқеи ХҲДТ-ро дар ҷомеа устувор дидан хоҳед, пас,

ба ҳафтаномаи

МУШТАРИЁНИ ГИРОМӢ!

Маблағи обуна ба ҳафтанома 90 сомониро ташкил дода, метавонед онро ба тариқи нақдӣ ва ғайринақдӣ ба суратҳисоби ХҲДТ, ба воситаи шӯъбаҳои "Амонат-банк" гузаронед...

МИНБАРИ ХАЛҚ

обуна шавед!

СУРАТҲИСОБИ МО:

ҲИЗБИ ХАЛҚИИ ДЕМОКРАТИИ ТОҶИКИСТОН

ИНН 020001728,
СИҲ 20202972000473101000,
Кор/сч. 20402972316264
МФО 350101626.
Дар идораи амалиёти
БДА ҶТ-"Амонатбанк"

СУРОҒАИ МО:
ш. Душанбе, маҷмааи
"КОХИ ВАҲДАТ", ошёнаи 2.

ТЕЛЕФОН:

224-49-29, 224-83-72

ЭЪТИБОР НАДОРАД

Аттестати №164004, ки соли 1991 мактаби миёнаи №46 ноҳияи Ленин (ҳоло Рӯдакӣ) ба Амонова Шифо Шодибоевна додааст, эътибор надорад.

Дастгоҳи КИМ ХҲДТ ва аҳли қалами "Минбари халқ" ба хабарнигори ҳафтанома Хуриннисо Ализода нисбати даргузашти

БАРОДАРАШ

изҳори ҳамдardӣ намуда, ба аҳли хонаводаи марҳум ва пайвандонаш аз даргоҳи Худованд сабри ҷамил хоҳонанд.

Доир ба масъалаҳои реклама, PR-мақола ва эълон дар ҳафтанома ба рақами 93-505-00-46 занг занед. Масъули бахш Набӣ Юсупов

МИНБАРИ ХАЛҚ

Сармуҳаррир

Бахтиёр ҲАМДАМОВ

Рӯзнома моҳи декабри соли 1994 тахти рақами 309 дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қайд гирифта шудааст. Ба хотири гуногунандешӣ матолибе низ нашр мешаванд, ки идораи рӯзнома зимнан метавонад бо муаллифони ҳамақанда набошад ва масъулияти онро ба дӯш нагирад. Идораи нашрия навиштаҳои муаллифони дар шакли электронӣ дар ҳаҷми то 4 саҳифаи хуруфи Times New Roman тӣ 14 қабул мекунанд.

БАРОИ МАЪЛУМОТ:
Дастгоҳи КИМ ХҲДТ - **Идораи рӯзнома**
тел. 224-23-90, 224-83-72, 224-49-29, тел. 238-72-10, 238-54-61, 238-79-07,
221-63-21. факс: 224-27-59 факс: 227-44-94

www.tribun.tj E-mail: minbarihalk@bk.ru

ҲАЙАТИ ЭҶОДӢ:

Котиби масъул: Маъруфҷон Маҳмудов
Мухаррири масъул: Алиҷон Ҷўраев
Хабарнигорон: Солеҳ Юсупов,
Азамат Дўстов, Хуринисо Ализода,
Ибодуллоҳи Тоҳир,
Гулҳаё Мадимарова
Масъули ҷоп: Мирзоалӣ Юнусов
Хуруфчинон: Ҷамила Аҳмадова,
Гуландом Раҷабова
Мусаххас: Сабоҳат Худоёрбекова,
Суратгир: Тўхтамурод Рўзиев
Саҳифабанд: Фирдавс Таушаров

НИШОНИИ МО:

734018, ш. Душанбе,
хiebона Саъиди
Шерозӣ, 16.
Индекси обуна:
68910

Мақони ҷоп:
нашриёти
«Шарқи озод».

Тетъдоди нашр:
48952 нусха

Навбатдор: И.ТОҲИР

